

Čeladenský zpravodaj

leden 2023

DÁRKY PRO VŠECHNY

Ježíšek myslel na dárky nejen pro kluky a holky z rodin, obdaroval taky děti z dětského domova. Některé z nich si užily Štědrý den na horách, akci Duhové Vánoce podpořila i obec.

6 Advent se seniory

Starosta s místostarostkou přišli před Vánoci potěšit seniory do DPS.

7 Jaké bylo letošní „zpívání“?

Na Boží hod vánoční se čeladenské náměstí jako obvykle rozezpívalo...

20-21 BRC už není BRC

Lázně se „přestěhovaly“ do Čeladné. A ředitel převzal prestižní ocenění.

VÍTEJTE V ROCE 2023

Pavol Lukša

Vážení spoluobčané,
Silvestrem ve 24:00 se s námi navždy rozloučil rok 2022. Myslím si, že stejně jako mně nebude nikomu z nás chybět. Chce se mi věřit, že nikoho z nás již nebude trápit, ani se po něm nebude nikomu stýskat. Vše zlé, co v sobě nashromáždil rok 2021, eskalovalo a bublalo v obci po více než osm měsících roku 2022. Věřme, že měsíc září za touto anonymní a falešnou partituru udělal onu pověstnou tečku.

KALENDÁŘ JAKO DÁREK

V kalendáři na rok 2023, který jste dostali do svých domácností, jsem si dovilil ve svém úvodním slovu zrekapitulovat rok 2022. Protože však někdy mnozí trpíme chronickou ztrátou paměti, tak jsem v jeho úvodním slovu popsal, pro někoho jazykem nedokonalým, tyto snahy o bezprecedentní rozdělení naší obce na ty dobré a špatné, ale i nástroje, jak toho mělo být dosaženo. Několikrát jsem psal, nestydím se za to, že jsem se konečného výsledku bál, ale Vy, občané naší obce, jste byli skvělí, děkuji Vám za to. Dnes jsou vítězi všichni a snad je to i dobře.

UDRŽET A ROZVÍJET JE NĚKDY TĚŽŠÍ NEŽ BUDOVAT

Tématem kalendáře roku 2023 jsem chtěl sdělit, že všechno to, co chtěli někteří v obci budovat, již v obci máme, a tedy nejdůležitějším úkolem pro nás všechny bude, abychom si to udrželi, zkvalitňovali a dle možností i nadále rozvíjeli. Rozvíjet je však mnohdy složitější než budovat. Věřte mi, vím, o čem mluvím – nechci však, aby to vyznělo jako poučování.

Jsem přesvědčen, že i ten letošní kalendář se vydařil. Soudě tak nejen podle osobních SMS, které jste mi posílali, ale i z osobních kontaktů, když jsme si blahopřáli mezi svátky.

Za sebe jsem rád, že to všechno zlé v uplynulém roce odvál z čeladenské oblohy větřík, stejně tak jako silvestrovské ohňostroje. Na chvíli ještě zůstane trochu toho „pekelného smradu“, ale pak se stejně rozjasní obloha a nám všem zůstane plných 365 dnů na to, abychom

navázali na všechno to dobré, čemu jsme položili v uplynulém roce základy, a to špatné pochovali někde hodně, ale hodně hluboko.

Otevřel se před námi obrovský prostor, prostor jednoho roku, ve kterém můžeme měnit nejen svět okolo nás, ale především sami sebe, a to pokládám z vlastní zkušenosti za úkol z nejtěžších. Určitě na to máme všichni, už jen proto, že jsme se stali nebo staneme o něco starší, zralejší i moudřejší.

Milí spoluobčané,
dovolte mi, abych vám popřál příznivý vítr pro plavbu rokem 2023. I když se určitě nevyhneme nějaké přehánce či bouři, věřím, že nakonec sluníčko vždy přeci jen vyjde a prozáří zachmuřenou oblohu. Přeji Vám i Vaším blízkým hodně zdraví, štěstí a Božího požehnání. Netrapte se minulostí, je však dobré se z ní poučit, žijte přítomností, ale myslte především na budoucnost a mějme na paměti, že účty ze svých vlastních činů jednou určitě budeme skládat všichni.

SPOLEČNÝ ADVENT BYL KRÁSNÝ

Vážený spoluobčané,
rád bych si ještě jednou dovilil poděkovat tomu nekonečnému seznamu všech Vás, kteří jste pomáhali vytvářet nezapomenutelnou adventní a vánoční atmosféru. Všem těm, kteří přiložili ruce k dílu, ať již při rozsvěcování vánočního stromu, organizování adventních koncertů, ale i samotným účinkujícím a především všem Vám, účastníkům těchto akcí. Všem patří naše poděkování za Vaše nasazení a Vaši obětavost. Zachovávejte nám i nadále svoji přízeň.

NEZAPOMEŇTE NA VOLBY ANI DALŠÍ VÝZNAMNÉ DNY

Leden nás již v úvodu překvapil svými teplotami, překvapí nás i volbou prezidenta České republiky? Volba prezidenta České republiky je naplánována na 13. a 14. ledna 2023 a její případné druhé kolo na 27. a 28. ledna. Leden, ten však mimo jiné v sobě ukrývá i další významné dny.

6. LEDNA – Tři králové: Kašpar, Melichar a Baltazar, to je prastará tradice. Právě písmena K+M+B mají přinést do obydlí klid. Podle svých možností přispějme do pokladniček Tříkrálové sbírky.

12. LEDNA – Světový den manželství:

Tento den se stal světovým symbolem pro manželství, které je po léta osvědčeným vztahem mezi mužem a ženou, zároveň oficiálním svazkem tento vztah upevňujícím. Pojem manželství má v různých kulturách různý význam, ale pro všechny kultury platí, že právě manželství je ekonomicky, sociálně, právně i nábožensky uznáváno jako základní společenská instituce pro výchovu dětí.

14. LEDNA – Obecní ples: Spolu s kulturní komisí, sponzory a spolupořadateli chystáme tradiční obecní ples v hale při základní škole v Čeladné.

27. LEDNA – Mezinárodní den památek obětí holocaustu a předcházení zločinům proti lidskosti: Tento den připomíná události 2. světové války a patří primárně šesti milionům židovských obětí z doby holocaustu. Datum 27. ledna nebyl vybrán náhodně – v tento den roku 1945 byl Rudou armádou osvobozen koncentrační tábor Auschwitz-Birkenau, který známe z hodin dějepisu pod českým názvem Osvětim-Březinka.

PODĚKOVÁNÍ ZA OBRAZY, OMLUVA ZA SNÍH

Na závěr mi dovolte poděkování a omluvu. Poděkování patří panu Tomáši Kyselovskému, který daroval pro Památník Josefa Kaluse obrazy malíře Antonína Klepáče.

Omluvu prosím přijměte za problémy při odstraňování bohaté sněhové nadílky z místních komunikací a chodníků. Za neúnavnou a takřka sisifovskou práci s odklizením této nadílky chci poděkovat pracovníkům firmy Gajdák s.r.o. a firmě Jaroslava Blažka. Nelze být všude a hned. Proto děkuji všem za toleranci a pochopení.

Vážený spoluobčané,
v roce 2023 nás nečeká procházka růžovým sadem. Dovolte mi popřát Vám i Vaším rodinám především hodně zdraví, štěstí, pohody a úspěchů nejen v pracovním, ale především v osobním životě.

Zkrátka prožijte ten rok bez utrpení, bolesti a slz, a když slzy, pak jen ty štěstí.

Zpráva o činnosti finančního výboru

Po podzimních volbách do obecního zastupitelstva v roce 2022 pracoval finanční výbor v tomto složení: Radka Blažková, Josef Oršulík, Marie Skotnicová, Irena Štefková a Pavel Mikeska.

Finanční výbor pracoval na základě plánu práce. Členové se sešli na jedné schůzce, na které bylo zpracováno:

- Stanovisko finančního výboru k předloženému návrhu „Rozpočtu obce Čeladná na rok 2023“.

Dále se členové finančního výboru podíleli na zpracování dokumentu „Návrh na provedení inventarizace za rok 2022“.

Na obec byly zaslány k odsouhlasení tyto dokumenty:

- Plán práce finančního výboru na rok 2023
- Plán kontrol finančního výboru na rok 2023
- Jednací řád finančního výboru
- Plán veřejnosprávních kontrol obce Čeladná na roky 2023-2026.

Všem občanům obce Čeladná chci na začátku nového roku 2023 popřát hlavně pevné zdraví a hodně štěstí i rodinné a osobní pohody.

Ing. Pavel Mikeska
předseda finančního výboru

Poděkování za sbírku

Rádi bychom poděkovali občanům a farníkům obce Čeladná, kteří se zapojili do sbírky potravin a drogerie.

V závěru roku dokázali lidé vyjádřit svou solidaritu velkým množstvím darovaných potravin a drogerie. Celkem se v rámci sbírky vybralo 328 kg potravin a 91 kg drogerie. Ty nyní putují osamělým seniorům, matkám samoživitelkám a jejich dětem nebo znevýhodněným rodinám. Každému, kdo do sbírky letos daroval, z celého srdce děkujeme. Vážíme si vaší ochoty a pomoci.

Děkujeme také obci Čeladná a Římskokatolické farnosti Čeladná za organizaci sbírky.

Děkujeme, že nám pomáháte pomáhat.

Lenka Tabachová, ředitelka Charity Frentát pod Radhoštěm

Pozvánka na večírek KDU-ČL

V sobotu 28. 1. 2023 od 19.00 hodin se bude v myslivecké chatě Lípí konat přátelský večírek MO KDU-ČSL.

Vstupné 400 Kč, v ceně teplá večeře. Zabíjačkové pochoutky a výrobky budou k dispozici k prodeji po celou dobu večírku.

K tanci a poslechu zahraje skupina Ivana Baňky Spectrum.

Na účastníky večírku čeká bohatá tombola a přátelská zábava. Jste srdečně zváni.

Prodej lístků na telefonu 734 741 391.

František Tragan oslavil krásných 100 let

Starosta Pavol Lukša a místostarostka Věra Golová v prosinci navštívili Františka Tragana, aby mu poblahopřáli k opravdu kulatému životnímu jubileu. Za obec mu předali krásný dar a popřáli vše dobré, hlavně hodně zdraví.

Inventura zajímavostí v Čeladenské knihovně

Slovíčko „inventura“ pochází z latiny. Invenio rovná se (přeloženo do češtiny) „nacházím“... Pojďme se tedy podívat, jaké zajímavosti v naší knihovně najdeme.

Na procházce mezi regály plnými knih nacházíme dětskou literaturu, pro dospělé beletrii, detektivky, romány pro ženy, ale také poezii, divadelní hry. „Ale to není všechno,“ upřesňuje knihovnice Dana Kosňovská. „Máme tu regál plný knih v angličtině, odborné publikace například o myslivosti, chovu zvířat, politice, astronomii nebo fyzice. Najít zde můžete knihy z medicínského oboru i léčitelství. Ve velké oblibě jsou knihy cestopisné a životopisné. Část v knihovně je věnovaná i válečným a špionážním románům, které vyhledávají převážně muži.“

EB

JAK ŠEL ČAS... KNIHOVNĚ

- Skladba knihovního fondu je opravdu pestrá jak v oblasti beletrie, tak i populárně-naučné literatury, která obsahuje dokumenty napříč různými obory.
- Knihovní fond se doplňuje v průběhu celého roku. V tom letošním přibýlo celkem 420 nových knih. Tyto knihy se nakupují tak, aby odpovídaly nejnovějším trendům a požadavkům čtenářů. Jsou to hlavně novinky, které jsou mezi čtenáři nejžádanější.
- Knihovna také odebírá 6 titulů periodik, které jsou čtenářské veřejnosti samozřejmě k dispozici. Jsou to: Květy, Vlasta, Moje psychologie, Receptář nebo 21. století a denní tisk.
- Na své si přijdou i děti a mládež. V dětském oddělení patří k nejpůjčovanějším časopisům Simpsonovi, Čtyřlístek a Mateřídouška. Jinak jsou tu pro ně k dispozici pohádky, dívčí romány,

dobrodružné knihy ale i široký výběr z populárně-naučné literatury.

- Doplnujeme také deskové hry. Top mezi nimi jsou hry V KOSTCE, JOŽIN Z BAŽIN, HARRY POTTER: LABYRINT H. Koncem roku jsme dokoupili i knihy z řady KOUZELNÉ ČTENÍ. Jedná se o unikátní vzdělávací koncept od Albi, díky kterému se děti zábavnou a poutavou formou dozví spoustu zajímavých a užitečných informací. Spolu s knihami ze zmiňované řady bude k zapůjčení i elektronická Albi tužka.
- Informace o jednotlivých titulech a knihovních jednotkách, které se nacházejí v našem knihovním fondu, najdete mimo jiné i v elektronickém katalogu.
- Přešli jsme na nový knihovní systém KOHU, který umožňuje našim čtenářům přihlásit se do svého čtenářského konta, prodloužit své výpůjčky nebo také žádanou knihu rezervovat a následně vyzvednout v knihovně.
- V případě, že danou knihu ve fondu nemáme, je možné také požádat o MVS (meziknihovní výpůjční službu).
- V novém roce dojde v naší knihovně k mírnému navýšení poplatku za registraci, a sice: dospělí 60 Kč, studenti 50 Kč a děti 30 Kč

STATISTIKA NENÍ NUDA

- V oddělení pro dospělé zabírají čestné místo v půjčování novinky jako Životice od Karin Lednické nebo Bílá voda od Kateřiny Tučkové. Na zmiňované knihy je potřebná rezervace.
- Do desítky NEJ půjčovaných titulů

v roce 2022 patří dále kniha 15 roků lásky spisovatele Patrika Hartla, knihy Aleny Mornštajnové, ženské romány Julie Caplinové, Tání Keleové-Vasilkové a také detektivní romány Bernarda Miniera a Petera Maye, tedy tzv. severské krimi.

JAK DOPADLA SOUTĚŽ?

V listopadu proběhla ve vybraných turistických informačních centrech soutěž určená dětem POZNEJ BESKYDY SE ZBOJNÍKEM GRUNIKEM. Naše „íčko“ se do projektu taky zapojilo a děti z Čeladné a okolí, ale i z jiných částí republiky, které zavítaly k nám, si mohly vyzvednout soutěžní list, zodpovědět kvízové otázky a zařadit se tak do slosování o společenskou hru ZBOJNÍCI V BESKYDECH. Soutěž byla ukončena k 30. listopadu 2022 a losování 30 šťastlivců proběhlo 5. prosince. Mezi výherci byly i 4 děti z Čeladné a také jedno z Kunčic pod Ondřejníkem. Ceny, které určitě udělaly výhercům před Vánocemi radost, jsme předali přímo v čeladenské knihovně.

PRVNÍ STROMEČEK.

DĚKUJEME ZA OZDOBY!

Letos jsme si poprvé do knihovny pořídili vánoční stromek. Ozdoby, které ho krásně, nám vyrobily děti ze školní družiny. Velké poděkování patří hlavně paní družinářce Martině Markové, která si v nabitém předvánočním čase našla chvíli i pro nás, a na první stromek v knihovně vyrobila spolu s dětmi opravdu krásné ozdůbky. Moc děkujeme!

Dana Kosňovská

První stromeček v historii knihovny nabídl Ježíškovu poštu a vytvořil krásnou atmosféru pro předání cen výhercům listopadové soutěže

Prezidentské volby

Volba prezidenta republiky se koná na území České republiky v pátek 13. ledna 2023 od 14.00 hodin do 22.00 hodin a v sobotu 14. ledna 2023 od 8.00 hodin do 14.00 hodin.

Případné druhé kolo volby prezidenta se na území České republiky uskuteční v pátek 27. ledna 2023 od 14.00 hodin do 22.00 hodin a v sobotu 28. ledna 2023 od 8.00 hodin do 14.00 hodin.

Voličem je:

- občan ČR, který nejpozději 14. ledna 2023 dovrší věk 18 let;
- ve druhém kole pak i občan ČR, který nejpozději 28. ledna 2023 dovrší věku 18 let,

a nemá

- omezenou svobodu z důvodu ochrany zdraví lidu,
- omezenou svéprávnost k výkonu práva volit.

HLASOVACÍ LÍSTKY

Hlasovací lístky pro volbu prezidenta republiky jsou vytištěny pro každého kandidáta samostatně. Na každém hlasovacím lístku je uvedeno číslo kandidáta.

Hlasovací lístky obdrží voliči nejpozději 3 dny přede dnem prvního kola volby (10. ledna 2023). Pro druhé kolo volby obdrží voliči hlasovací lístky až ve volební místnosti.

Vzorové hlasovací lístky a informace o případných tiskových chybách na hlasovacím lístku jsou zveřejněny ve volební místnosti.

PROKÁZÁNÍ TOTOŽNOSTI

Volič musí ve volební místnosti prokázat svou totožnost a státní občanství České republiky, platným občanským průkazem, cestovním, diplomatickým nebo služebním pasem České republiky anebo cestovním průkazem. Neprokáže-li volič svou totožnost a státní občanství České republiky potřebným dokladem, nebude mu hlasování umožněno.

PRŮBĚH HLASOVÁNÍ

Volič obdrží od okrskové volební komise prázdnou úřední obálku opatřenou úředním razítkem. Na požádání mu komise vydá i sadu hlasovacích lístků.

Každý volič hlasuje osobně, zastoupení není přípustné.

S úřední obálkou a hlasovacími lístky se musí volič odebrat do prostoru určeného k vložení hlasovacího lístku do úřední obálky. Jinak mu nebude hlasování umožněno.

Volič vloží do úřední obálky jeden hlasovací lístek pro kandidáta, pro kterého se rozhodl hlasovat. Hlasovací lístek se nijak neupravuje.

Volič musí dbát na to, aby do úřední obálky vložil pouze jeden hlasovací lístek, jinak je hlas voliče neplatný.

Neplatné jsou rovněž hlasovací lístky, které nejsou na předepsaném tiskopise, hlasovací lístky, které jsou přetržené, a hlasovací lístky, které nejsou vloženy do úřední obálky.

Volič hlasuje tak, že úřední obálku s vybraným hlasovacím lístkem vloží před okrskovou volební komisí do volební schránky.

S voličem, který nemůže ze zdravotních důvodů vybrat zvolený hlasovací lístek nebo nemůže číst, může být v prostoru určeném pro vložení hlasovacího lístku do úřední obálky přítomen jiný volič, nikoliv však člen okrskové volební komise, a hlasovací lístek za něho vybrat a vložit do úřední obálky, a popřípadě i úřední obálku vložit do volební schránky.

DRUHÉ KOLO VOLBY PREZIDENTA REPUBLIKY

Pokud žádný z kandidátů nezíská v prvním kole nadpoloviční většinu hlasů, bude se konat druhé kolo volby prezidenta. Ve druhém kole kandidují pouze dva nejúspěšnější kandidáti z prvního kola. Případné druhé kolo se bude konat v pátek 27. ledna 2023 od 14.00 hodin do 22.00 hodin a v sobotu 28. ledna 2023 od 8.00 hodin do 14.00 hodin.

Pokud kandidát, který postoupil do druhého kola volby, přestane být volitelný nebo se práva kandidovat vzdá, postupuje do druhého kola volby kandidát, který v prvním kole získal další nejvyšší počet platných hlasů oprávněných voličů.

Hlasovací lístky kandidátů postupujících do druhého kola volby obdrží voliči až ve volební místnosti.

Připravila Kateřina Milatová

Devět křížů (jk)

Prezidentské volby, hurá,
kandidátů pěkná šňůra,
není to jak v Americe,
u nás borců máme více!
Nemusíme se však báti,
máme z čeho vybíratí,
jeden lepší nežli druhý,
samý titul, žádné dluhy.

Jakpak vybrat toho svého,
to oříšek pro každého,
zvykli jsme si na bonmoty,
naučí se do soboty?
Laťka naše vysoko je,
nikdo z nich ji nesplňuje,
všichni mladší, každý zdravý,
nesprávný i náklon hlavy!

Když to správné jméno dáme,
dobře pro stát uděláme,
snad nebudou žádné boudy,
ať pak nezdržují soudy.
Házejí se celé lístky,
neděláme lídrům křížky,
jednoduchý přístup třeba,
však to stálo pět set mega!

Acoustic Flowers v Yuře

V sobotu 10. prosince zpestřilo adventní atmosféru v Čeladné seskupení Acoustic Flowers, které vystoupilo ve vinárně hotelu YURA.

Hudební večer zahájila čtveřice muzikantů (Veronika Trefilová – klavír, Markéta Macháčová – zpěv, Jitka Kaifášová – violoncello a host Tomáš Kothera – perkuse) moderními svižnými songy, ve druhé části následovaly koledy a vánoční písně, které všechny přítomné naladily na blížící se Vánoce.

red

Kdo vyhrál fotosoutěž?

Rádi bychom poděkovali všem, kdo se do naší předvánoční fotosoutěže s názvem Advent zapojili.

Účastníci se snažili zachytit místa, věci nebo momenty, které pro ně souvisely s adventní dobou. Zaslali nám krásná foto ozdob, cukroví, stromčeků a světylek. Neměli jsme vůbec snadné rozhodování o tom, které snímky ocenit. Nakonec jsme vybrali a ocenili tyto autory:

1. **paní Vidurová** s fotografií chlapce stojícího na mostě hledícího do pohádkově zasněžené krajiny
2. **pan Miczko** s detailem nádherné oz-

doby – ptáčka – na vánočním stroměčku

3. **paní Toflová** s věncem na zdi u výdejního místa obědů na naší základní škole. Obec jako zřizovatele moc těší, že to měly děti a učitelé v jídelně celý prosinec hezky nazdobené!

4. **paní Rakowská** s fotografií adventního věnce s prskavkou
Výhercům moc gratulujeme, wellness poukazy si mohou převzít v pracovní době na OÚ.

kulturní komise

ADVENTNÍ „BESÍDKA“ SE SENIORY

Stejně jako se děti ve školce těší na vánoční besídky a školáci na předvánoční mejdany, i pro seniory je adventní čas milou příležitostí k setkávání. Jeden z jejich adventních programů zpestřili svou účastí zástupci obce – starosta Pavol Lukša s místostarostkou Věrou Golovou. A bylo o čem povídat...

„Bylo to moc milé posezení a věříme, že se opět stane tradicí, kterou už nepřeruší covid ani jiné nástrahy. Všem čeladenským seniorům přejeme do roku 2023 vše dobré, samozřejmě hlavně zdraví. O pestré zábavě se jistě po celý rok postará Senior club,“ věří starosta s místostarostkou.

Zpívání u stromu s dětmi ze školy a Huťářkou

Boží hod vánoční začal vloni v Čeladné jako obvykle mší v kostele sv. Jana Nepomuckého, po které následovalo společné zpívání u vánočního stromu.

Po písničkách dětí ze základní školy pokračovala pohoda na náměstí za doprovodu (nejen) vánočních písní v podání dechové kapely Huťářka.

O něco na zahřátí se postaral AMICI Espresso bar. Děkuje všem, kteří

vystupovali, zvučili, občerstvovali či jinak pomáhali a hlavně vám všem, kteří jste tuto tradiční akci podpořili svou účastí.

red

Holky řekněte: Co včera Ježíšek?

Starosta je na značkách a můžeme začít

Máme se dívat do not a na slova...

...nebo na pana dirigenta?

Ozvučit náměstí, to je pořádná šichta

Naštěstí Matěj uvařil dobře...

...a tak byli všichni spokojení. I paní ředitelka.

Navíc když ještě nastoupila Huťářka!

Veselé Vánoce to byly...

Globální oteplení (jk)

Vánoce tu krátce byly,
deštěm, blátem pozdravily,
v Americe mínus pade,
doma makám na zahradě.
Svatý Martin chvíli byl tu,
zbořil střechy a šel k čertu,
po kolena v blátě stojím,
oteplení už se bojím.

I když letos mírná zima,
smradu spousta jde z komína,
soused souseda tu duší,
však se plynem šetřit musí!
V kamnech končí každá tříška,
ať si Greta jak chce vříská,
nechte řečnit chytráky.
Nejlíp hoří gumáky!

Když tu nový roček máme,
jaká předsevzetí dáme?
Uskromnit se, zdravě žítí,
na migranty hodní býti,
více času trávit v práci,
přivyknout si na inflaci.
Sázet stromy, stavět solár,
atomky by chtěl jen somár!

Taky myslet na planetu,
ať z ní skleník nemáme tu,
jestliže se zapará,
v dubnu budou komáři!
Baštit méně fazolí,
ať nás břicho nebolí,
neboť má to dopad tvrdý,
teplotu nám zvednou prdy!

Horská služba Beskydy oslavila 70 let od založení

Pustevny – Ve svém 71. roce fungování oslavila Horská služba Beskydy kulaté výročí 70 let od založení. Oslavy o rok zpozdila epidemie koronaviru. „Zatímco v zakládajícím roce 1951 pracovalo u Horské služby v Beskydech 5 nadšených sportovců, dnes máme 15 profesionálních záchranářů, 4 lékaře, 2 sezonní a 44 dobrovolných záchranářů. Bez otců zakladatelů bychom ale nikdy nebyli tam, kde jsme nyní,“ říká náčelník Horské služby Beskydy Radan Jaškovský.

Oslavy probíhaly v sobotu 10. prosince prakticky celý den. Dopoledne se konalo každoroční doškolení dobrovolné základny, kde se na pěti stanovištích vzdělávali záchranáři v modelových situacích. Upevnili si znalosti při resuscitaci, traumatech, ale také třeba v překotném porodu. Na řešení situací dohlíželi naši členové lékaři a postup se záchranáři diskutovali a hodnotili. Na technických stanovištích se pak cvičil například transport „zraněné“ pacientky na visuté lávce.

Všichni účastníci školení včetně figurantek – studentek střední zdravotnické školy – se pak zúčastnili samotných oslav 70. výročí založení Horské služby Beskydy. Celkem se sešlo na 100 lidí včetně hejtmana Zlínského kraje Radima Holíše a dvou polských horských záchranářů z GOPR. „V rámci oslav jsme předali ocenění za dlouholetou a přínosnou činnost u Horské služby Ottovi Navrátilovi z okrsku Kohútka a Janovi Matušovi z okrsku Pustevny,“ poděkoval při předání ocenění Radan Jaškovský.

Horská služba byla v Beskydech založena 21. listopadu 1951. Už od roku 1940 fungo-

Zasloužené ocenění pro Ottu Navrátila z okrsku Kohútka (vlevo) a Jana Matuše z Pustevny

vala na Pustevnách sedačková lanovka. Iniciátorem založení byl Bedřich Krátký z Vrchlabí. První oblastní organizace vznikla ve Frenštátu pod Radhoštěm. U založení stála pětice sportovců Karel Diatka, Zdeněk Hudec, Pavel Janák, Oldřich Ondryáš a Jaroslav Uhlář, který stanul

v jejím čele. Prvními záchranými prostředky v celých Beskydech byly v roce 1952 dva dřevěné vojenské čluny a jedny kanadské saně. V současné době má Horská služba Beskydy sedm okrsků a jejím náčelníkem je od roku 2020 Radan Jaškovský.

red

ABECEDA BESKYD

2023 - XIII. ROČNÍK VLASTIVĚDNÉHO PŘEDNÁŠKOVÉHO CYKLU

Přednášky organizuje Rehabilitační centrum Čeladná
a Okrašlovací spolek Rozhledna
pro klienty a pacienty rehabilitačního centra,
pro členy a příznivce spolku a pro všechny zájemce z okolních
i vzdálených obcí

Tématem přednášek na rok 2023 jsou osudy význačných jedinců, kteří se narodili v Beskydech, nebo se zasloužili o jejich popularizaci a rozvoj.

Tyto osobnosti (zejména pak málo známé) budou součástí obsahu zamýšlené knihy **ABECEDA BESKYD**, jejíž vydání plánuje Okrašlovací spolek Rozhledna na prosinec 2023. Půjde o značně rozsáhlý slovník mužů a žen, o nichž se často mnoho neví. Někdy jich v přednášce bude více, než je uvedeno v programu.

PROGRAM PŘEDNÁŠEK V ROCE 2023

*Salonek Apartmánového domu Lara,
zpravidla poslední čtvrtek v měsíci v 18.30 hod.*

26. ledna 2023	František Sláma , spisovatel
23. února 2023	Adolf Hrstka , starosta a buditel
30. března 2023	Vojtěch Doležil , malíř
27. dubna 2023	Stanko Vráz , cestovatel
25. května 2023	Jan Satina , legendární beskydský horal
29. června 2023	Leopold Parma , učitel a malíř
27. července 2023	Josef Dvorský , učitel popravený za války
31. srpna 2023	Vladimír Řezníček , bojovník proti fašismu
21. září 2023	Zdeněk Bar , básník a spisovatel
26. října 2023	Valentin Strnadel , spisovatel
30. listopadu 2023	Rafael Kubelík , hudebník světového jména
31. prosince 2023	Františka Pituchová , lidová básnířka
	nedělní silvestrovská přednáška od 17 hod.

Rehabilitační centrum se přestěhovalo z Beskyd do Čeladné

Titulek o stěhování je pravdivý, ale samozřejmě jen pokud jde o název rehabilitačního centra. Od 1. ledna 2023 zní náš oficiální název Rehabilitační centrum Čeladná, s. r. o. Z názvu jsme tedy vypustili Beskydy a hlásíme se k Čeladné, kde jsme koneckonců i katastrálně doma. Načasování této změny odpovídá spuštění našich nových webových stránek s adresou www.rcceladna.cz.

Ty jsou na rozdíl od předchozího webu vytvořeny jako responzivní, můžete si je tedy pohodlně prohlížet z jakéhokoliv zařízení, ať je to počítač nebo mobil. Podle statistik se na náš web dívá z mobilu už přes 50 % návštěvníků, a tak už bylo nutné vytvořit přehlednější koncepci.

Pyšní jsme na množství nových fotografií, zejména je to poznat na stránce Procedury, která představuje všechny hlavní druhy používaných metod a postupů. Novinkou je také samostatná stránka s názvem Pro lékaře. Zde jsou uvedeny všechny nejčastěji vyhledávané informace, od nemocí, které u nás léčíme, až po způsob podávání žádosti o léčbu a příslušný formulář.

Budeme rádi, když si náš nový web prohlédnete a dáte nám vědět, jak se vám líbí. Můžete se přitom dole na stránce jednoduše zaregistrovat k odebrání novinek na svůj e-mail.

Ke změně názvu nás vedla především skutečnost, že se u nás léčí pacienti z celého Česka, a čím konkrétnější máme název, tím lépe naše centrum najdou. Opouštíme tím také známou zkratku BRC, zkrácený název budeme používat ve tvaru RC Čeladná. Zvažovali jsme změnu pečlivě a vzhledem ke všem faktorům. Věříme, že časem si všichni na nový název zvykneme. Název jsme sice změnili, ale péči o zdraví našich pacientů stále poskytujeme na tradičně vysoké úrovni.

Přejeme všem občanům Čeladné pevné zdraví a co nejlepší rok 2023.

V Rehabilitačním centru Čeladná jsme tu stále pro vás.

NOVÉ JE I LOGO

Na první pohled nejsou změny v novém logu příliš patrné.

Původní odstín modré barvy se nezměnil, ale graficky jednodušší a čistší podobu má písmo a profil MUDr. Jana Maye, zakladatele lázní Skalka. Název Rehabilitační centrum Čeladná používáme v logu již několik let.

Letopočet 1902 poukazuje na rok založení lázní, na jejichž léčebnou a kulturní tradici navazujeme.

Úvodní strana webu RC Čeladná s novou adresou www.rcceladna.cz

Stránka Procedury představuje i obrazově hlavní druhy používaných metod a postupů

Rehabilitační centrum Čeladná je v prestižní společnosti Českých lídrů 2022

Beskydské rehabilitační centrum, respektive Rehabilitační centrum Čeladná, získalo druhé místo v rámci Moravskoslezského kraje v anketě Ocenění českých lídrů 2022. Z celkového počtu 1 527 nominovaných firem vybrali porotci 111 finalistů – českých společností s nejlepšími ekonomickými výsledky. Druhé místo v kraji je o to cennější, že mezi 111 finalisty splnila z celé České republiky kritéria soutěže jen tři přihlášená zdravotnická zařízení: Asklepon - Laser centrum Praha, Beskydské rehabilitační centrum a Karvinská hornická nemocnice. Ocenění převzal ředitel Milan Bajgar na slavnostním ceremoniálu ve středu 23. listopadu 2022 v sídle ČSOB v Praze 5 na Smíchově.

ČEŠTÍ LÍDRŮ

K účasti v 6. ročníku projektu vyzvala čeladenské lázně pořádající produkční společnost Agentura Helas na základě našich ekonomických výsledků z posledních let. Odborným garantem soutěže je každoročně společnost CRIF – Czech Credit Bureau a patronem český ekonom Tomáš Sedláček, který patří mezi sto nejvlivnějších globálních myslitelů.

PODMÍNKY ÚČASTI

„Soutěž Ocenění Českých Lídrů se orientuje na kultivaci českého podnikatelského prostředí a její ústřední myšlenkou je motto BUDUJEME HRDÉ ČESKO. Na základě ekonomických výsledků (hodnocení Indexu Cribis) výhradně českých firem s ročním obrátem minimálně 200 milionů korun a s více než 50 zaměstnanci vybral odborný garant finalisty. Dvanáct porotců poté určilo nejlepší společnosti ze všech 14 krajů České republiky. Vítězové se mohou pyšnit titulem Český lídr. Zajímavá je skutečnost, že polovina letošních finalistů jsou rodinné podniky.“

(www.oceneniceskychlidru.cz)

DOTAZNÍK

Po přihlášení do soutěže museli zástupci čeladenského rehabilitačního zařízení vyplnit dotazník. Otázky se týkaly podnikatelské-

ho příběhu a začátků společnosti, plánů do budoucna, zaměstnanců a jejich benefitů, aktivit na podporu regionu a obce, hlavních úkolů a cílů, inovací a novinek. A ředitel měl zároveň odpovědět na otázku, jak relaxuje. Porotci pak komunikovali s jednotlivými finalisty a zjišťovali podnikatelský příběh majitelů nebo generálních ředitelů – jejich „osobní ohodnocení“ mělo ve výsledcích váhu 30 procent. Odborná porota pak zvolila vítězné lídry podle společného posouzení ekonomického i osobního hodnocení.

VÍTĚZOVÉ

V soutěži se udělují v každém kraji tři „medailové“ pozice, celkem tedy 42 cen. „Ocenění našeho zdravotnického zařízení je mimořádně významné, protože jsme se neztratili mezi výrobními podniky, přestože prodáváme služby a ne výrobky. A největší podíl v našich službách má ruční práce našich zdravotníků a jejich zkušenosti, znalosti, schopnosti a dovednosti. Dá se proto bez nadsázky říci, že ocenění Český lídr Moravskoslezského kraje se vztahuje nejen na naše rehabilitační centrum, ale

BUDUJEME
HRDÉ
ČESKO

OCENĚNÍ
ČESKÝCH
LÍDRŮ

**Beskydské rehabilitační
centrum, spol. s r.o.**

2. místo
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ

ČESKÝ LÍDR 2022

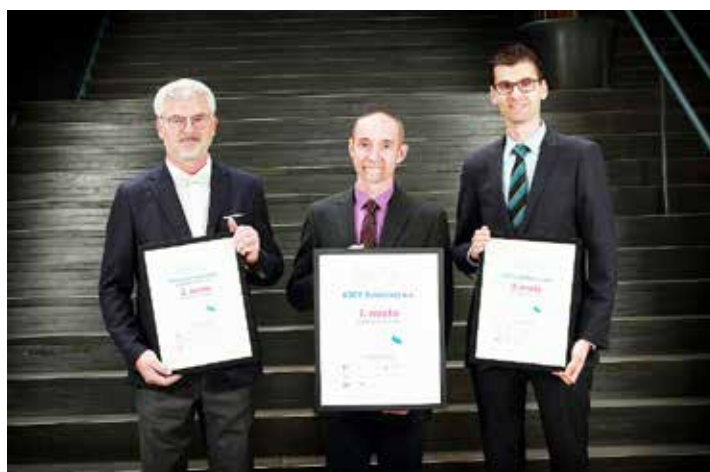

na každého zaměstnance, který k tomuto úspěchu přispěl svou prací,” řekl ředitel RC Čeladná Milan Bajgar.

aa, vs

Milan Bajgar se zakladatelkou podnikatelské platformy Helas Helenou Kohoutovou

Ocenění v Moravskoslezském kraji: 1. ABEX Substráty, 2. Beskydské rehabilitační centrum, 3. FBT logistics

Kalendáře 2023

Řeklo by se, že kalendář, taková praktická a užitečná věc, nemůže vzbudit emoce.

Ale pan Lukša v kalendáři obce Čeladná dokázal, že to možné je. V neuvěřitelně agresivním úvodníku.

V normálním světě žádný vítěz neznevažuje své soupeře a nevyčítá jim, že si dovolili postavit se na start závodu proti němu. Naopak vídáme, že ty, co skončili za ním, pozve na stupně vítězů pro společnou fotku.

Pan Lukša však požaduje omluvu, za tu troufalost, která ho obrala o pár hodin klidného spánku, ve strachu o své postavení. Požaduje omluvu za podané trestní oznámení, ke kterému veřejně vyzýval všechny, kdo si myslí, že obec nehospodáří dobře s přidělenými prostředky. Chce, aby se omlouvali všichni, kdo si myslí něco jiného, než on.

A ještě drobný přípodotek k anonymům.

Nesouhlasím s anonymy obecně. Myslím si, že v dnešní době by se nikdo nemusel bát podepsat pod svůj názor. Ale pan Lukša v čele Rady obce úspěšně pokračuje v dosavadní praxi a všechna rozhodnutí nechá v Zápisu schvalovat v poměru 4 ku 1, aby rozhodnutí byla anonymní!

Na obálce kalendáře je uvedeno, že vše co chcete, na Čeladné najdete, ale marně tady hledám klid, mír a pohodovou atmosféru. Ona se dá jen stěží dosáhnout nenávistí a arogancí.

Jiří Finger

Další oceněné fotky z fotosoutěže

Krásný nový rok 2023

PŘÍSPĚVEK ZASTUPITELŮ

S úctou a pokorou přejeme všem spoluobčanům krásný nový rok 2023. Vnímáme, že nebude jednoduchý. Inflation, válka v Evropě, energetická krize jistě ovlivní průběh nového roku spíše negativně. Tyto celospolečenské jevy určitě nevyřešíme, i přesto si myslíme, že nový rok může být lepší než naše očekávání. Bude záležet na každém z nás. Pro nás bude znamenat mnoho nové práce coby nových zastupitelů. I v novém roce chceme pokračovat v předsevzetích, která jsme si stanovili už v loňském roce. Budeme usilovat o zklidnění dopravy a zvýšení její bezpečnosti, budeme podporovat rozvoj výuky pro naše čeladenské děti, budeme se snažit o větší zájem občanů o činnost obce, podporovat místní podnikatele, spolky, rodiny s dětmi, mladé i seniory. Je toho hodně. Nejprve budeme muset začít sami u sebe, a to seznámením se s fungováním obce, se získáním pochopení a podpory ze strany ostatních zastupitelů. Nechceme, aby naše působení v zastupitelstvu bylo jen marným bojem s paradigmaty. Věříme, že není třeba se bát čehokoliv nového, naopak je rozumné využít nových poznatků, které jsme schopni z titulu naší praxe a vzdělání přinést pro obec i pro všechny spoluobčany.

PORCOVÁNÍ MEDVĚDA NA ČELADNÉ

V prosinci proběhlo každoroční tradiční porcování medvěda. Tak si říkáme, zda tato první věta je pro všechny spoluobčany dostatečně srozumitelná. Vůbec se nedíváme, pokud tomu tak není. Kdo z nás má tu jedinečnou možnost se aktivně podílet na porcování medvěda? My jsme tuto možnost, coby nováčci, měli. Společně s dalšími zastupiteli jsme na veřejném zasedání zastupitelstva naší obce v prosinci loňského roku společně rozhodovali, pro jaké účely budou určeny prostředky, které obec obdrží, především z titulu rozpočtového určení daní. Pro tento rok se jedná o nemalou částku přesahující 69 miliónu

korun. Je to velmi zodpovědná činnost, vždyť se jedná o peníze nás všech občanů a je tudíž vždy velmi důležité pečlivě posoudit, zda každý výdej je v zájmu nás občanů či nikoli. Naše premiérové vystoupení se neslo spíše v duchu řady dotazů. Vnímáme, že některé, zejména výdajové položky, jsou sporné. Uvědomujeme si ale, že změnit položky rozpočtu bez potřebných systémových změn není možné. Z naší strany se jednalo především o seznámení se s financováním obce. Byli jsme mile překvapeni, s jakou fundovaností byly naše dotazy zodpovězeny. Musíme konstatovat, že atmosféra celého průběhu zastupitelstva byla velmi pohodová. Škoda jen, že společně s námi tuto atmosféru přišlo zažít málo občanů. Kdo ví, snad se to do budoucna změní. Proč tedy toto označení porcování medvěda? O tom, jak toto označení historicky vzniklo se můžeme přít. Údajně snad někde v Americe. Co je však faktem, toto označení velmi úspěšně zakotvilo v naší poslanecké sněmovně, tak proč by tomu nemohlo být i u nás.

VÁNOČNÍ VAŘONKA

Svažené víno, horký punč či jiné horké nápoje se staly typickým nápojem v předvánočním období. V našem kraji toto místo jednoznačně zastává vařonka. Upřímně si myslíme, že se ani tak nejedná o popíjení lahodného horkého nápoje, jako spíše o setkání s našimi kamarády, známými, přáteli, ... V adventní době, před Vánoci, je pro toto ideální čas. Celoroční pracovní shon je tak trochu za námi a všichni máme mysl pozitivně naladěnou vánoční atmosférou. Rádi jsme proto uspořádali posezení u vařonky v Restauraci Na Rozcestí. Velké poděkování patří kolektivu pracovníků pod vedením provozního Ondřeje Valy za přípravu skvělé vařonky a Láďovi za skvělou hudební kulisu.

Oldřich Uher, Jiří Švrček

Kronika roku 2022

ZIMA

Nový rok začal pro mnohé procházkou ke kapličce Svaté rodiny, který vybudovali Josef a Libuše Oršulíkoví. * Po prosincovém křtu se stala hitem kniha Petra Anderle Hajní a hájenky Beskyd. * Tři králové vybrali v Čeladné do pokladniček 37 482 korun. * Prvníáci dostali své první vysvědčení. Samé jedničky, všichni nadšeně postoupili do druhého pololetí. * Po dvou covidových letech se uskutečnil obecní ples. * Zlatým písmem se zapíše do historie Čeladné 15. únor. Noví provozovatelé otevřeli pod novým názvem YURA hotel na náměstí, který obec v roce 2021 koupila a získala do svého vlastnictví poslední část nemovitostí v centru. * Čeladná získala od společnosti EKO-KOM přes 100 tisíc za třídění odpadů. * Matěj po rekonstrukci znovu otevřel svou kavárnu AMICI.

JARO

Obec spustila zcela nový web a poprvé v historii má i profil na Facebooku. * Moravskoslezský kraj ocenil u příležitosti Dne učitelů ředitelku „Běrušky“ Janu Bartošovou. * Turistům i místním začala na náměstí sloužit solární nabíječka kol i mobilů. * Senioři přivezli stříbro z volejbalového turnaje v Zubrohlavě. * Od počátku května je opět v provozu Památník Josefa Kaluse. * V Galerii Lara v BRC proběhla jubilejní 100. výstava. * Na vernisáž soutěže O pohár čeladenské ovečky přijely školy z celého regionu. * Všichni žáci ZŠ Čeladná byli přijati na jejich vysněné střední školy.

LÉTO

Školní družina zorganizovala dva příměstské tábory. * Vrátila se rodačka Monika Otáhalová a svou výstavou v PJK uhranula Čeladnou. * Čeladenský zpravodaj skončil v soutěži O nejlepší zpravodaj roku 2021 v konkurenci 227 časopisů v TOP TEN. * Ladan Čeladná opět přilákala davy včetně malých prcků, největší úspěch měl v pátek Čechomor a v sobotu Mňága a Žďorp.

PODZIM

Volby do zastupitelstva v Čeladné vyhrála i přes megalomanskou volební kampaň OF Beskydy starostova strana Dobrá volba 2016 a získala 9 zastupitelů, OF Beskydy získalo dva mandáty. Volební účast 64,36 byla nejvyšší od roku 1998.

Čeladenský zpravodaj leden 2022

Investice nemusí financovat jen obec nebo developeri:

KAPLIČKA OD ORŠULÍKŮ (str. 6)

MAS vyhláší granty O granty Místní akční skupiny FIB se mohou ucházet nezávislé zemědělci.

Hajní a hájenky Beskyd Myslivecká Halu zahájila Křesťanská komunita hlavy Petra Anderle.

Zástupkyňe se vrací Ruchovské učitelky informovaly o transmanu Barbory Dufkové.

Čeladenský zpravodaj duben 2022

Z Prosperu je YURA

Hotel, který obec před rokem koupila, má nového provozovatele. Co plánuje pro turisty a co pro občany Čeladné? (Rozhovor na str. 12-17)

Téma: Odpady Termíny sesazování odpadů a záměry zastupitelů na rok 2022.

Nabíječky na kolo i mobil Na čeladenském náměstí si můžete nabit kolo, nebo mobil, za pomoci solárního panelu.

Stříbro ze Zubrohlavy Reportáž z přelomového volejbalového turnaje a partnerství obcí Zubrohlava.

Čeladenský zpravodaj únor 2022

První vysvědčení! (str. 17)

Bruslení zdarma! Otevření zimního stadionu a prvního bruslení.

Trápení hasičů Hasiči z Čeladné a okolí se účastní soutěže.

Beskydská čarodějnice Čarodějnice z Beskyd vyhlásila soutěž.

Čeladenský zpravodaj květen 2022

Na Ladan Čeladné letos vystoupí Čechomor! Další informace o festivalu na str. 13

PJK zahajuje provoz PJK zahajuje provoz a vítá nové členy.

80 let! A stále v akci... Oslava 80. výročí založení PJK.

Přivítali jsme jaro Přivítali jsme jaro a prvního turistu.

Čeladenský zpravodaj březen 2022

Obecní ples po dvou letech Dlouho očekávaný společenský událost zahájil Čeladenský tanečník. Malýš Badura se svou partnerkou. Fotoreportáž na str. 6-7

Pomoc pro Ukrajinu Jak pomoci Ukrajině a co se děje v této zemi.

YURA Provozovatel YURA, Provozovatel hotelu, který obec získala, na přípravu projektu.

2,5 kilometru Obec a PJK zahájily trasu, která vede od Mlýnské komunikace.

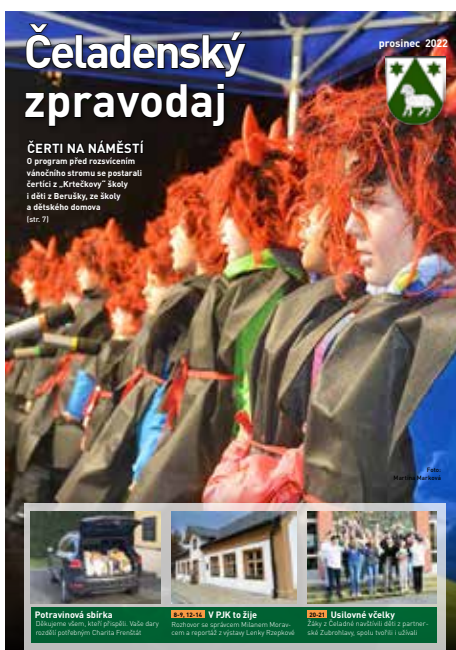
Čeladenský zpravodaj červen 2022

Malí basketbalisté vybojovali bronz! Škola nabízí pestrou paletu kroužků pro děti, včetně sportovních (str. 17)

Úspěšná vernisáž Vernisáž výstavy, která se konala v galerii.

Přijímáky na 100 % Přijímáky na 100 % a co to znamená pro občany.

Legendární doktor Připomínka na narozeniny lékaře MUDr. Bertholda Starého.

Narodili se

Kelnar Yanik	15. 1.
Kyselý Viktor	30. 1.
Strnadel Theodor Karel	31. 1.
Arabi Timeo	25. 2.
Proroková Antonie	26. 2.
Bačáková Mia	27. 2.
Holuša Vojtěch	3. 3.
Špaček Jonáš	10. 3.
Hálková Florentýna	8. 4.
Arendacká Tereza	20. 4.
Boháč Vojtěch	20. 4.
Janeček Ladislav Martin	5. 5.
Balcarová Eliška	12. 5.
Beňová Ester	18. 5.
Gabriel Tom	27. 5.
Průcha Jaroslav	13. 6.
Sovjáková Sára	4. 7.
Břinčilová Laura	11. 7.
Koníček Bruno	22. 7.
Hrnčíř Lukáš	24. 7.
Kaňok Arnošt	27. 7.
Rudolf Jan	27. 8.
Novák Jan	6. 9.
Kopřivová Tereza	10. 10.
Tedová Ruth	18. 10.
Polášek Štěpán	4. 11.
Bartíková Pavlína	8. 11.
Schovánek Antonín	1. 12.

Zemřeli

Bražinová Ludmila	12. 1.
Kubalák Zdeněk	17. 1.
Lukeš Vladimír	28. 1.
Blahout Ladislav	29. 1.
Blažek Jaroslav	30. 1.
Šamajová Zdenka	30. 1.
Strokosz Radek	14. 2.
Stýskala Ladislav	5. 3.
Bogaczová Anna	12. 3.
Mikeska Josef	4. 4.
Kubaláková Jarmila	19. 4.
Sýkora Ladislav	6. 5.
Pavlásková Oldřiška	13. 5.
Dulavová Jiřina	1. 6.
Šigut Miroslav	25. 6.
Skotnicová Amalia	27. 6.
Broulová Věra	12. 9.
Rožnovská Jana	12. 9.
Vašinová Stanislava	16. 9.
Golová Jana	19. 9.
Vyoralová Jiřina	21. 9.
Fingerová Jiřina	19. 10.
Čmielová Karla	22. 10.
Kokeš Miroslav	16. 11.
Štefánková Vlasta	2. 12.
Holbová Ingrid	8. 12.
Mohelníková Ludmila	22. 12.

Čeladenské maličkosti ⁽⁵⁾

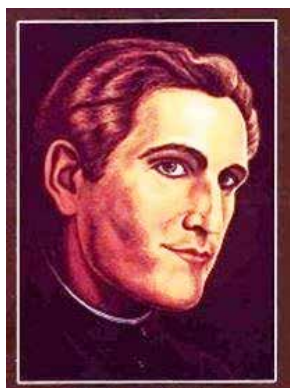
aneb Tichá noc (původně Píseň nebes) na čeladenském náměstí 2022

V úvodu přetiskuji vánoční gratulaci manželů Pilařových. Přišla (mimo vánoční přání) i s tímto textem pana doktora Pilaře: **Na Štědrý večer ve 20.30 se z balkonu OÚ rozezní Tichá noc v podání žesťového tria. Jsem si jistý, že velmi přispěje k dovršení poetické atmosféry čeladenského náměstí (hlavně aby nepršelo, prognóza je značně nejistá) a že by tato atmosféra mohla být docela dobře motivem pro fejeton, který skoro v každém čísle našeho Obecního zpravodaje zaujímá dychtivé čtenáře...**

Pana starosty, Pavola Lukši, jsem se na autora zeptal. Napsal mi: **Petře, jen vím, že je to skvělý člověk, hudebník. Má rád swing a je obdivovatelem Josefa Kainara. Má skvělou manželku a rodinu. Bude hrát s Jindrou a Šimonem Michnovými na Štědrý den ve 20.30 z balkónu Obecního úřadu. Víím, že je to málo, ale již jen to, že je skvělý člověk, je v dnešní době třeba pokládat takřka za zázrak. V úctě Lukša.**

A tak jsme si spolu s dalšími občany Tichou noc poslechli. Úžasné. Svého času jsem popsal příběh oné nádherné vánoční písně. Přečtěte si jej prosím znovu, někteří snad poprvé.

Jen těžko se vyvrací teorie o tom, že to byl Bůh, který způsobil, aby čerstvě vysvěcený kněz Franz Joseph Mohr (11. 12. 1792 – 4. 12. 1848) byl pověřen první kněžskou službou v poutním kostele obce Mariapfarr, 100 km jihozápadně od Salcburku. Ještě by se to dalo svést na osud, který byl v případě kněze Mohra více než zvláštní. Inu, posuďte sami. Mohrova maminka Anna Schoiber se na jaře roku 1792 zamilovala do císařského vojáka, osmadvacetiletého Franze Josepha Mohra. Výsledkem oné

lásky bylo to, že v již tak poněkud přeplněné místnosti v Salcburku na Steingasse 31 přibyl o Vánocích 1792 chlapec, po tatínkovi Joseph Franz. Ten mu sice dal své jméno, leč opustil Annu, aniž by si ji vzal za ženu. Je poněkud zvláštní, že kmotrem při křtu mu byl salcburský kat. U nemanželského dítěte to byl zvyk doby a kat si tak částečně vylepšoval svou pověst.

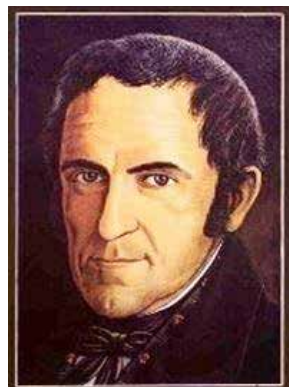
Sudičky daly chudému chlapci do vínku nesmírný dar v podobě pěveckého talentu a díky tomu se našli lidé, kteří mu umožnili hudební vzdělání. Chlapec měl to štěstí, že se ho již jako ministranta ujal sbormistr

salcburské katedrály Johann Nepomuk Hiernl. Financoval jeho studia na akademickém gymnáziu a mladý Joseph za to hrál na housle a zpíval ve dvou sborech: v univerzitním a ve sboru benediktinského kláštera v Salcburku. Při studiích byl premiantem, vystudoval teologii a roku 1815 byl vysvěcen na kněze.

Dne 21. srpna 1815 byl tedy Joseph Franz Mohr vysvěcen a poslán do své první farnosti. Neuvěřitelnou náhodou do poutního kostela v obci Mariapfarr, kde se narodil a žil jeho otec, kterého nikdy nepoznal. Avšak potkal se tam s jeho otcem, tedy se svým dědečkem. Ten měl bohužel před sebou pouhých pár měsíců života, ale oba prožili na faře v Mariapfarr velice krásné svátky vánoční. Svátky setkání a sblížení dědy a vnuka, které se nám přičí nazvat náhodou. Svátky pokání, odpuštění a naděje.

Joseph na dědečka nikdy nezapomněl. Když se blížily Vánoce roku příštího, napsal krásnou báseň jako vzpomínku na chvíle prožité se starým a moudrým mužem, který mu ztělesnil nejen dědečka, ale i nepoznaného otce. Proto vložil do své první větší básně tolik něhy, citu, laskavosti a tichého jásotu nad krásou vánoční noci, která byla autorovi drobnou náplastí na bolavé srdce dítěte tolikrát posmívaného, nemanželského. Báseň tehdy nazval Píseň nebes.

Pět let před narozením Franze Josepha Mohra přišel na svět Franz Xaver Gruber. Narodil se jako páté ze šesti dětí 25. listopadu 1787 v osadě Steinpointsölde u Hochburgu severně od Salcburku. Rodiče Josef a Anna byli chudí tkalci, které Andreas Peterlechner, učitel jejich syna, přesvědčil, aby ho dali na studium učitelské. Především pro jeho značné hudební nadání. A tak Franz nakonec složil v roce 1806 učitelské zkoušky, a když v nedalekém Arnsdorfu zemřel v jedné osobě učitel, kostelník a varhaník, nastoupil na jeho místo. Učil zde plných dvacet let a ještě navíc byl v sousední vsi Oberndorf výpomocným varhaníkem.

Oberndorf je malá solnohradská vesnička ležící necelých 20 km severně od Salcburku. Hraniční řeka Salzach vytváří mohutný meandr, kterým obtáčí německé městečko Laufen. Na malém návrší vévodil v té době vesničce Oberndorf kostel sv. Mikuláše. A právě v této obci byl v roce 1816 ustanoven kaplanem Franz Mohr.

Oba muži se velice rychle spřátelili – spojovala je nejen láska k Bohu, ale především také láska k hudbě. A tak se stalo, že dopoledne o Štědrém dnu roku 1818 zjistil varhaník Gruber, že měchy varhan v kostelíku sv. Mikuláše jsou děravé (na snímku původní kostel sv. Mikuláše, který byl na sklonku 19. století zničen povodní). Což bylo na delší opravu. Tím byla ohrožena večerní půlnoční mše. Oba přátelé stáli před problémem zdánlivě neřešitelným.

Až Mohr si vzpomněl na báseň, kterou napsal před dvěma lety pod dojmem vánočních svátků prožitých se svým dědečkem v Mariapfarr. Kdyby k ní napsal Franz hudbu, stačili by vše nacvičit se sborem a kaplan Mohr by vše doprovodil na kytaru. Bylo to úžasné. Učitel Gruber složil do odpoledne hudbu, v kostele se tři chlapci a tři dívky rychle naučili text, farář Mohr hrál na kytaru a zpíval tenor, skladatel Franz Gruber obstaral bas a sbor zpíval dvojhlasně refrén. Ještě před půlnoční mší nazvali takto vzniklou píseň prvními dvěma slovy původní básně, Stille Nacht. A Tichá noc byla na světě.

Původní kostel sv. Mikuláše a kaple na místě tehdejšího kostela

DNES JE TO VÁNOČNÍ HIT, ALE VŠECHNO MOHLO BÝT JJINAK

Vše mohlo ovšem zůstat v Oberndorfu. Jenže bylo třeba spravit varhany. Opravy se ujal varhanář Karl Mauracher z Fügenu. Když je po opravě zkoušel učitel Gruber, snad náhodně, nebo pod dojmem úžasného prožitku při půlnoční mši, zahrál „jejich Tichou noc“. Píseň opraváře Maurachera také nadchla a s dovolením obou autorů si ji opsal. A hrával ji při svých častých cestách za prací.

Tak se dostala k rukavičkáři Strasserovi z Zillertalu, který ji zahrál jako reklamní na vánočních trzích v Lipsku v roce 1832. Ve stejném roce ji otiskl lipský časopis Leibziger Tageblatt. A poté nastoupila cestu světem. O sedm let později se hrála již v New Yorku. Dnes je přeložena do 300 jazyků a nářečí včetně češtiny a jako koleda je zpívána po celém světě. Velice slavná je verze, kterou nazpíval v roce 1941 Bing Crosby.

AUTOŘI ZÍSKALI UZNÁNÍ AŽ PO 177 LETECH

A naši dva autoři? Později se oba přátelé rozešli. Mohr byl často překládán a nakonec skončil jako vikář v malé obci Vagrain nedaleko St. Johan. Když jednou na podzim šel poskytnout umírajícímu poslední pomazání, nastydl a dostal zápal plic, kterému 4. prosince 1848 v šestapadesáti letech podlehl. Jeho hrob ve Wagrainu zdobí prostý kříž. Gruber roku 1829 odešel z Arnsdorfu do nedalekého Berndorfu, kde učil až 130 dětí. Poté ještě působil ve městě Hallein jako varhaník a dirigent chóru až do své smrti v roce 1863. V muzeu města se zachovalo i několik jeho zajímavých obrazů. Franz Xaver Gruber je pohřben naproti kostelu, v němž hrál. Ještě za svého života se snažil, aby mu bylo přiznáno autorství hudební části písně. Neuspěl.

Až teprve v roce 1995 byl objeven původní text skladby, když v rohu zápisu na lící straně byla rukou Josepha Franze Mohra napsaná poznámka, že melodii složil Franz Gruber. Teprve tehdy, vlastně po 177 letech, se věci daly do pořádku.

Ono je to se slavnými melodiemi trochu podobné. Tolikrát přehrávané Jingle Bells byly považovány za píseň lidovou, která byla předávána pouze ústně. Až teprve v padesátých letech minulého století se zjistilo, že Rolničky napsal někdy v roce 1850 učitel James Lord Pierpont, původně s názvem One Horse Open Sleigh, aby nějak zaujal děti při nedělním vyučování. Až dva roky po Tiché noci, v roce 1943, je nazpíval opět Bing Crosby. A zase hit.

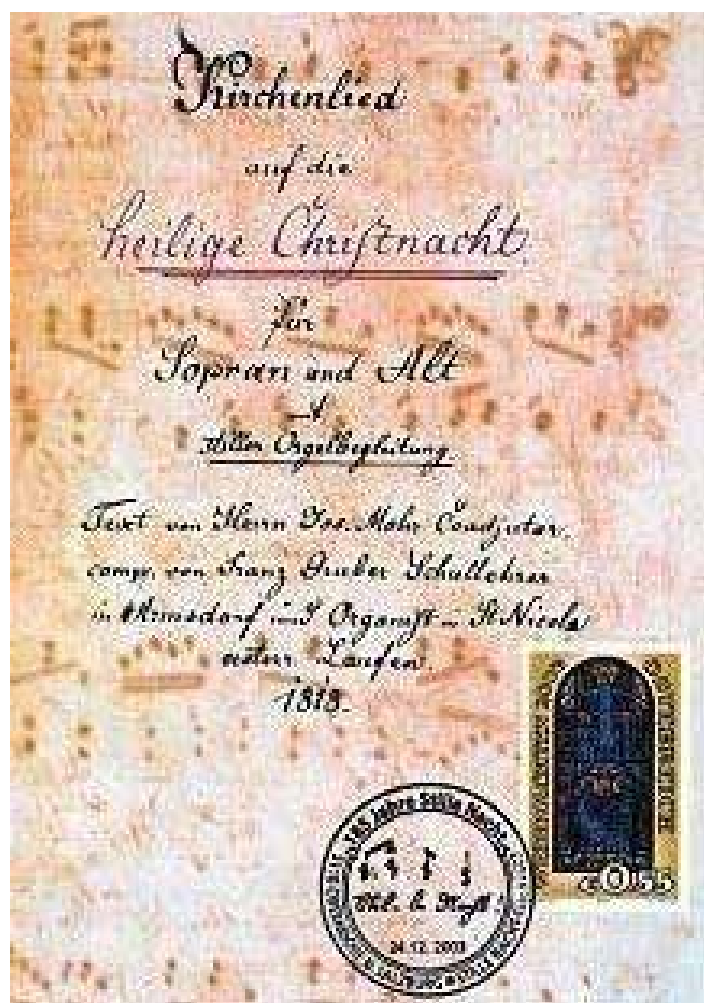
U nás je pravděpodobně nejznámější překlad textu, který je dílem PhDr. Václava Renče, dědečka režiséra Filipa Renče. Letos měl Václav Renč čtyřicáté deváté výročí úmrtí (1911–1973) a bohužel i sedmdesáté první výročí (1951) svého zatčení a odsouzení na 25 let žaláře v procesu s tzv. Zelenou internacionálou.

Je toho pochopitelně více, na co si můžeme při Tiché noci vzpomenout. Jen u nás je známo pět přeložených textů, které se poměrně liší, i když všechny nádherně zapadají do hudebního aranžmá. Máme text od neznámého autora, dále překlad Čeňka Duška, Rostislava Nechuty a Pavla Hájka. Ale Renčův překlad je nejznámější a také zřejmě nejzdařilejší.

Co myslíte, že znamená Ping'an Ye Ge nebo Marie po te, te po tapu? Jsou to dva názvy Tiché noci. Ten první je v čínštině a ten druhý v maorštině. Až tedy budete znovu a opět o Vánocích naslouchat oně písni, které bylo v roce 2022 dvě stě čtyři let, věnujte tichou vzpomínku člověku Franzi Mohrovi, který našel o Vánocích roku 1815 o něco více lidské lásky, než čekal. A dívejte se pozorně kolem, neboť k tomu, aby mohlo vzniknout něco pozoruhodného, není vždy třeba pytel zlatáků. Někdy stačí milé slovo, gesto pochopení či přátelský úsměv. Potřebujeme to všichni.

V pátek 23. prosince 2022 uspořádal majitel kavárny AMICI na náměstí novou soutěž – O NEJLEPŠÍ ČELADENSKÝ ROHEL (vánoční rohlíček). Zúčastnilo se 15 soutěžících, kteří donesli ukázky tvorby svých rodinných rohlíčků. Bylo to velice zajímavé (a chutné). A na štědrovečerní dopoledne pozval Matěj své příznivce i náhodné hosty na „štědrovečerní čeladenskou vařonku“. Od časného rána až do druhé hodiny odpolední naléval z kouřícího kotle zájemcům a při té příležitosti si všichni popřáli „požehnané Vánoce“. Tatínkové i maminky s dětmi z širokého okolí. Bylo to krásné vánoční setkání.

PETR ANDERLE

V roce 1995 po letech nalezený originál skladby

Rozhovor s Andreou Anderle Adamovou pět dní po jejím odchodu do důchodu:

Z města ven. Narodila jsem se v Praze, ale svoje místo a šťastný domov našla na horách a v Čeladné

Naše první setkání nedopadlo moc dobře. V roce 2014 jsem za Andreou (tehdy ještě ne Anderle) Adamovou přišel do její kanceláře v BRC a řekl jí: „Budu teď v Čeladné vydávat zpravodaj. Dělal jsem už více novin, v OKD jsme s týdeníkem Horník vyhráli prestižní Zlatý středník. Když mi budete posílat nějaké zajímavosti z BRC, tak zajistím i hezkou prezentaci lázní.“ Nevím už přesně, co mi tenkrát odpověděla, ale atmosféra v místnosti se dala krájet. Teprve když jsem si na chodbě vzal Čeladenskou fontánu a při čekání na ředitele Milana Bajgara se do ní začel, bylo mi jasné proč: V marketingu a PR byla stejný profík jako já a v té době měla za sebou už desítky čísel fakt dobrého časopisu.

Později se naše vztahy urovnaly, Andrea mi začala posílat aktuality z lázní (ale až když vyšly ve Fontáně...) a já propagoval a dodnes propaguji BRC nejen ve zpravodaji, ale všude, kudy chodím. Když jsem se dozvěděl, že Andrea (dnes už Anderle) Adamová odchází do důchodu, bylo mi jasné, že je to ta pravá chvíle pro rozhovor, který náš vztah definitivně narovná. A zároveň jsem si oddechl, že to nemusí být bilanční rozhovor, protože z rehabilitačního centra úplně neodchází, ale na Čeladenské fontáně i dalších projektech bude pracovat dál.

Tušil jsem, že to nebude jen tak obyčejný rozhovor. A nebyl. Začal sice otázkou, ale nepoložil jsem ji já...

Když jsem zapnul diktafon, zeptala se Andrea: „To je poprvé, co někdo dělá rozhovor se mnou.“

Jsem zvědavá, co se o sobě dozvím. Jak to pojmete?”

Vy jste byla po příchodu do Čeladné v podobném postavení jako já, když jsem za vámi přišel poprvé. Přijela jste jako zkušená marketingačka z lázní v Karlově Studánce do BRC, kde tehdy slovo marketing skoro neznali...

BRC mělo několik let po transformaci z nemocnice na rehabilitační zařízení a měli za sebou období s úplně jinými starostmi. A já jsem věděla, že by se marketing a vůbec komunikace s veřejností daly pojmout jinak. Na to šéf (Milan Bajgar, pozn. autora) hodně slyšel. On mě přijal, aniž by přesně věděl, k čemu mě použije (směje se). Líbilo se mu, myslím, když jsem mu vyprávěla, jaké mám zkušenosti a jak bych je mohla uplatnit v Čeladné. Takže v prvních letech jsem si práci dost hledala a vymýšlela sama. Navíc si myslím,

že i v mé osobě pan ředitel získal dalšího člověka, který dokáže dotahovat jeho nápady.

Jak to myslíte?

On je takový rozjížděč – pořád se snaží něco začít, rozjíždět a vylepšovat. A když nějaký projekt vymyslí nebo spustí, tak ho s důvěrou přenechá svým spolupracovníkům, aby v něm pokračovali. Což je občas vysilující, protože pořád ho dobíhat v jeho nápadech je těžké. Ale jeho stoprocentní důvěra od samého začátku byla a stále pro mě je jako živá voda. Velmi si ho vážím jako člověka a v hodně názorech jsme se od začátku sešli. Vždycky jsem cítila velkou volnost v tom říci svůj názor. I když byl od jeho hodně odlišný, měla jsem možnost říct, co si myslím. To zdaleka ne všichni vedoucí dokážou, to je moje životní zkušenost. A nakonec to byl on, kdo rozhodl, a to jsem respektovala. Ono se to třeba stejně časem změnilo a párkrát mi později dal za pravdu. Anebo naopak...

S mými „miláčky“, manželem Petrem a kníračem Bennem

JAK VZNIKLA LÁZEŇSKÁ FONTÁNA

Můžete naznačit, co konkrétně vymyslel a předal vám?

Rok po mém nástupu přišel s námětem, že by rád vydával vlastní podnikový časopis. Tak jsem ho společně s mým mužem vymyslela, začala psát i graficky ho zpracovávat a dnes už má 94 čísel. To je počín, na který jsem asi nejvíce hrdá. Ale těch jeho nápadů bylo mnohem více, třeba vlastní televizní vysílání – začínali jsme s jedním programem, dnes máme čtyři a k tomu ještě infokanal, kde jsou fotky a další informace. Přitom jsme začínali od píky, do té doby jsem nikdy nenatočila žádné video, natož abych ho sestříhala. Vůbec jsem netušila, že bych to mohla a zvládla dělat. Ale když ředitel řekl „já bych to rád měl“, snažila jsem se to zařídit. Naštěstí máme mezi zdravotníky šikovného a tvořivého kolegu Jirku, který přivedl k této práci ještě svého kamaráda Davida. Ten navíc dobře mluví i píše a je výborný jazykový korektor. Tento tým funguje stále.

Vaše původní pracovní náplň ale měla vypadat jinak.

Nejlíp jsem uměla organizovat firemní akce a původní plán byl takový, že v tom budu pokračovat. V Karlově Studánce jsme už tehdy měli širokou škálu samopláteckých pobytů, které jsme šli na míru jednotlivým skupinám klientů. K tomu se postupně přidávaly firemní akce, a právě ty jsem měla na starost já. Zrovna nedávno jsem na to narazila ve svém archivu – za rok tam proběhlo třeba 50 takových akcí, jednou ročně navíc velká akce pro 400 osob – lékařů a jejich rodinných příslušníků. S podobnými, ale mnohem menšími akcemi jsme začali i v Čeladné. Měli jsme tehdy pronajatý penzion Jurášek, tam se hosté ubytovali, a program se pro ně připravoval ve wellness v Laře. Ale naráželo to hlavně na logistické problémy – v Jurášku měli hosté jen snídaně a další jídlo bylo v restauraci v centru. Když chtěli večer posedět, neměli se jak dostat do penzionu. Všechno trochu skřípalo a nešlo to moc dobře skloubit.

BYT ČTVRTÉ KATEGORIE

Jak jste se vlastně dostala do Karlovy Studánky? Pocházíte z Jeseníků?

Narodila jsem se a až do šestatřiceti let žila v Praze. Měli jsme s prvním manželem na Malé Straně byt po mojí babičce – to by možná bylo na samostatný rozhovor, ať už o krásné malostranské atmosféře nebo o životě v bytě čtvrté kategorie...

Ten pojem se dneska už nepoužívá. Jak takový byt vypadal?

Trochu podobně jako ve filmech z první republiky. Záchod byl na chodbě, tři místnosti vytápěla jedna kamna na uhlí, v kuchyni byl kohoutek se studenou vodou. Postupně jsme přistavěli koupelnu a vybudovali plynové topení, takže se tam nakonec žilo docela pěkně. Vlastní bydlení bez rodičů bylo tehdy hlavně v Praze dost vzácné.

Tak co vás dohnalo nebo vyhnalo do Jeseníků?

Bývalý manžel – lékař se chtěl začít věnovat rehabilitaci a potřeboval k tomu udělat atestaci, což tehdy znamenalo absolvovat nejprve roční praxi v oboru. Dal si inzerát do Zdravotnických novin a ozval se mu ředitel z Karlovy Studánky. Museli jsme si to najít na mapě, protože v Jeseníkách jsme sice byli, ale kde je Karlova Studánka, to jsem opravdu nevěděla. Jenže jak jsem ve Studánce dala jednu nohu z auta, bylo mi jasné, že to je místo, kde chci žít. To bylo v roce 1996, kdy už centrum Prahy okupovali turisté a tím hodně utrpěla i atmosféra Malé Strany. Bylo tam přelidněno a starousedlíci postupně mizeli. Manžel nastoupil jako lázeňský lékař a já jsem pokračovala v překladech knih, kterými jsem se tehdy živila.

Co jste překládala?

Po roce 1990 přišel velký boom literatury o mar-

Jako pacientka rehabilitačního centra v říjnu 2022 jsem absolvovala také výlet na Pustevny a s opatrností po operaci kolene i výstup na skywalk stezky Valaška. Měla jsem velkou radost, že se mi šlo docela dobře. Rehabilitační pobyt mi maximálně prospěl, rychlý návrat do „běžného provozu“ si bez této péče mých kolegů a kolegů nedovedu představit.

ketingu, mimo jiné i o přípravě různých tiskovin, časopisů a o zásadách jejich grafické úpravy. Dneska si říkám, že to bylo krásné předznamenání toho, co mě čeká v budoucnu, protože náhody neexistují. Dodnes mám některé svoje překlady schované a občas se do nich dívám, když hledám nějaké doporučení nebo pravidlo pro přípravu Fontány. V lázních mi pak nabídli půl úvazku v sekretariátu, pak celý úvazek a nakonec práci v obchodním oddělení, takže jsem s překládáním skončila.

A přestěhovala se z Prahy do Jeseníků...

Manžel se po roce rozhodl, že se vrátí zpátky, že mu to stačilo a že jsem mu po deseti letech stačila i já. Po rozvodu mi bylo jasné, že se do Prahy vrátit nechci. Měla jsem bydlení, práci a žila jsem v místě, které se mi moc líbilo. Jeseníky jsou dodnes krajinou mého srdce pro svou opuštěnost a rozlehlost. Ve Studánce mám i po těch letech přátele a ráda se tam vracím.

V té době se po Bruntálsku potuloval

Vlastenecký poutník – tak jsme podle názvu jeho vydavatelství říkali v ČTK, kde jsem tehdy pracovala, vašemu budoucímu muži Petrovi. Pravidelně nám posílal tiskové zprávy o svých knihách a nápadech, jak turistům přiblížit odlehlé regiony Jeseníků. Takže bylo asi jen otázkou času, kdy se s tímto poutníkem potkáte...

Zнала jsem ho jako člověka, který se zabývá historií. A když k nám do lázní přijel třeba profesorský sbor z univerzity v Opole a chtěli se něco dozvědět o historii regionu, poprosila jsem ho, jestli by je neprovedl po Bruntálsku, kde je hodně zapomenutých památek. Od té doby jsme se znali, ale partnery jsme se stali až po mém přestěhování do Čeladné, když jsem mu začala v Jeseníkách chybět.

V Karlově Studánce jste si to užívala – co vás přimělo změnit působiště?

Při práci v lázních jsem vystudovala Filozofickou fakultu na Palackého univerzitě v Olomouci – sociologii a andragogiku, což je věda o výchově

a vzdělávání dospělých. Vždycky mě zajímala psychologie a dovednosti získané studiem jsem při pořádání firemních akcí uplatňovala, ale šéf lázní měl jiný názor. Pracovala jsem tam za směšné peníze a naznačili mi, že moje vzdělání nemá pro lázně žádný smysl. Tak jsem se rozhodla, že to, co umím, nabídnu jinde.

„ZKUS ČELADNOU, TAM JE KRÁSNE“

Jak jste narazila na Čeladnou?

Věděla jsem, že chci na hory a zároveň do zdravotnictví, protože už jsem tu problematiku znala. A dalším kritériem bylo, abych pracovala v nějakém menším místě, ne v gigantických lázních typu Jeseník. Moje kamarádka z Kopřivnice básnila o Čeladné, jaké je to krásné místo. Věděla jsem, že v Čeladné nějaké zdravotnické lůžkové zařízení je, tak jsem sehnala kontakt na pana ředitele a zavolala mu.

Co vám řekl?

Chtěl, abych mu poslala životopis, pak jsme se domluvili na osobní schůzce a na ní se mě hned zeptal, kdy můžu nastoupit. Prý co nejdříve. To bylo na podzim v roce 2007, když se dokončovala Lara. Tak jsem ještě v Jeseníkách dopsala diplomku na téma „Systém vzdělávání zaměstnanců v Lázních Karlova Studánka“, 31. března jsem ji odevzdala a na apríla nastoupila do Beskydského rehabilitačního centra v Čeladné. Na přípravu na červnové státnice jsem dostala volno... Vzpomínám, že ještě někdy mezi tím jsem tu byla jednou na psychologických testech u pana doktora Urbiše, ale asi byly jeho reference dobré (směje se).

Jak vzpomínáte na svoje začátky v BRC?

První měsíce byly ve znamení hledání bytu. Když si na to dneska vzpomenu, tak nechápu, že jsem našla odvahu přestěhovat se přes půl Moravy, když jsem neměla kde bydlet. S nabytkem mi pomohl spolužák z univerzity, který bydlel v Ostrožské Nové Vsi na jižní Moravě. Tam mají takové typické průchody do záhumenku, do toho průchodu jsem nastěhovala všechny svůj nábytek

Na podzim roku 2018 jsme v Okrašlovacím spolku Rozhledna křtili knihu O lidech v Beskydch III. Na oslavu 100letého výročí vzniku Československa jsme si někteří vypůjčili kostýmy.

a do Čeladné jsem přišla se dvěma taškami. V prvních měsících mě zachránila kamarádka z Rožnova, která mi nabídla svou chatu na Hutisku. Bylo to naštěstí na jaře, takže jsem nemusela řešit zimní cesty přes Pindulu, kudy jsem jezdila každý den tam a zpátky. Pak se na čeladenském náměstí uvolnil pokoj v bytě, který měly lázně pronajaté jako takovou ubytovnu pro zaměstnance, a v něm jsem bydlela společně s jednou sestřičkou. Ta se pak odstěhovala a byt zůstal volný – v té době už za mnou dojížděl Petr, tak jsem poprosila pana ředitele, jestli si byt můžu pronajmout celý. Nakonec jsme ho ještě vyměnili, protože byl moc velký a už tehdy se v něm platilo dost za energie. Ale na náměstí jsme už zůstali.

Vraťme se ještě do vašeho dětství. Zajímalo by mě, jestli už tehdy jste nějak tíhla ke zdravotnictví nebo třeba vydávala školní časopis?

Původně to vypadalo, že budu spíš chemičkou nebo vědkyní. Můj tatínek byl chemik a na gymplu se mi zdálo, že biologie a chemie by mohl být ten správný směr, tak jsem se přihlásila na Vysokou školu chemicko-technologickou. Jenže tam se mnou studovali spolužáci z průmyslovek a já jako gymnasta ani nevěděla, jak se všechny ty zkumavky jmenují. Na gymnáziu nám maximálně předvedli nějaký pokus, na který jsme se dívali z uctivé vzdálenosti, takže jsem vůbec neměla praxi jako ostatní studenti. Navíc to bylo hodně časově náročné, třeba povinné laboratoře od osmi ráno celý den až do sedmi večer, než ode-

vzdáte produkty, které musíte vytvořit z dodaných surovin. A v kombinaci s basketem to moc nešlo dohromady, což mě deptalo. Nakonec mě po dvou letech vyhodili (směje se).

NEJVYŠŠÍ POD KOŠEM

Vy jste hrála basketbal?

Tehdy se ještě říkalo košíková, do oddílu jsem začala chodit se spolužačkou na základní škole. Byl vedený jako pionýrský kroužek a vzhledem k počtu dvou až tří tréninků v týdnu jsme byli nejlepší v počtu schůzek. Tehdy to jinak nešlo a žádná z nás o tom nijak zvlášť nepřemýšlela. Vzhledem k mé vysoké postavě jsem se pak dostala k dobrému trenérovi mládeže a postupně v ženách až do národní ligy, druhé nejvyšší soutěže. Hrál ji B tým tehdejší Slavie vysoké školy Praha, dneska se ten klub jmenuje USK Praha. Ten byl takovou zálohou pro ligové „áčko“. Trenéři o mně věděli a nakonec jsem dostala nabídku do áčka jít. Ale tam jsem byla jen jednu sezónu, spíš jako sparringpartner v týmu na trénincích, soustředěních a na zápasech po celé republice i párkrát v zahraničí. Na palubovku jsem se dostala maximálně na pár minut, když se někdo vyfauloval. Stříbrnou medaili za druhé místo v lize mám ale schovanou, byl to můj největší sportovní úspěch. A vlastně i zasloužený, protože vrcholový sport byl fyzicky hodně náročný. Pak jsem hrála nižší soutěže za Slovan Orbis Praha a skončila těsně po revoluci hlavně kvůli problémům se zády.

Takže sportovkyně spíš amatérská a chemička bez školy. Jak jste se živila?

Táta mi přes své kolegy z VŠCHT sehnal místo ve výzkumném ústavu, který se jmenoval Státní výzkumný ústav ochrany materiálu G. V. Akimova, to byl myslím nějaký sovětský vědec. Ústav byl součástí areálu v Běchovicích, kde bylo několik desítek výzkumných ústavů, do kterých denně po sovětském vzoru dojíždělo z Prahy asi třicet tisíc lidí. Já jsem naštěstí pracovala na odloučeném pracovišti v Holešovicích, kde byl takový menší odbor organických povlaků.

CHEMICKY, ANGLICKY A KONEČNĚ ČESKY

Takže jste jako mladá zkoumala organické povlaky?

Řešili jsme vliv různých prostředí, například solné mlhy nebo průmyslově znečištěné atmosféry, na jednotlivé nátěrové hmoty, které vyvíjeli ve státním podniku Barvy a laky. Pracovali jsme třeba pro Karosu Vysoké Mýto, pro Škodovku nebo pro tehdy nově postavenou nemocnici Na Homolce, jezdila jsem i do průmyslového podniku Rudné doly v Jeseníku. Takže práce to byla do-

cela pestrá. Ale ne na celý život, protože pracovat s organickými hmotami a s ředidly má zdravotní rizika. Naštěstí přišel rok 1989, výzkumák se postupně rozpadl a já jsem se rozhodla pro angličtinu. Studovala jsem soukromě, měla výbornou americkou lektorku a po povinném půlročním studiu na jazykovce jsem složila státní zkoušku z angličtiny a začala překládat.

Proč zrovna angličtina?

Ten jazyk se mi vždycky líbil. Naštěstí už ve škole jsem pokaždé mohla volit mezi angličtinou a němčinou. Vzpomínám si, že na první kurz jsem chodila už ve třetí třídě. A byla to dobrá volba – můj kamarád, který se vrátil z Anglie, překládal pro různá pražská nakladatelství, a když nestíhal, tak mi část překladů přepouštěl. Hlavně knihy, které se věnovaly marketingu a grafice. Bylo to dost náročné, protože tehdy nebyly žádné pořádné technické slovníky. Vlastně dodnes nevím, nakolik ty překlady byly kvalitní (směje se).

Vraťme se zpátky do Čeladné. Využila jste angličtinu i při své práci v rehabilitačním centru?

Občas jsem ji používala ve Studánce, kam jezdil každoročně jeden pán ze Saudské Arábie. Ani nevím, proč si Studánku tak oblíbil. A lékařka, přestože anglicky uměla, jezdila na zahraniční kongresy a dovolené, tak se s ním odmítala anglicky bavit. Když ho vyšetřovala, zavolala vždycky mě, abych tlumočila. To mi bylo hodně trapně – u nás v centru si v takových situacích lékaři poradí sami.

Takže v rehabilitačním centru angličtinu nepotřebujete?

Občas ano, hlavně při telefonování, když volají klienti z Polska – v poslední době jich přibývá. Polštině moc nerozumím, tak s nimi radši mluvím anglicky. I když musím říct, že do toho telefonu je to někdy problém, slovíčka vám nenaskakují tak rychle jako při osobním nebo písemném kontaktu.

V Čeladné jste navíc začala více psát česky, třeba Čeladenskou fontánu nebo texty do Petrových knih. Baví vás to?

Mě psaní bavilo vždycky, i maturitní práci mi vyhodnotili jako nejlepší v ročníku. Dříve jsem si psala různé povídky nebo básničky takzvaně do šuplíku, ale Petr mi pak výběr z mých básniček vydal knižně a daroval mi ho k padesátinám. Myslím, že se za ty básně stydět nemusím, ale je to už uzavřené období. Ty básničky jsem psala ve Studánce v době, kdy jsem žila sama, jsou hlavně o přírodě. A když je někdo čte, často mi řekne, že je z nich cítit smutek.

Ted' budete mít na psaní více času. Co chystáte?

Nějaké další věci už napsané mám, možná by to bylo i na knihu. Ale jsou to texty staré už několik let, protože od té doby, co máme pejska, tak nemůžu psát při procházkách takzvaně v hlavě,

protože musím sledovat jeho. Vnímám přírodu, je to můj nejbystřejší zájem a potřeba, ale nic nevymyslím.

Z lázní odcházíte v době, kdy se marketing dostal do popředí zájmu. Beskydské rehabilitační centrum se přejmenovalo na Rehabilitační centrum Čeladná, máte nové logo, krásný web, proměnou prošla celá vizuální stránka centra včetně časopisu Čeladenská fontána. Nemrzí vás, že to teď nemůžete uvádět do praxe?

Já jsem byla součástí celého toho procesu, který trvá už skoro dva roky. Je to vlastně splnění mého přání, protože už dříve jsem často cítila, že nám chybí jednotnost vizuálního stylu. Ale vždycky jsem byla postavena před úkol: Nějak to udělej a ať to moc nestojí. Když doktor Dudys navrhl, aby se do toho pustili profíci, měla jsem radost, že se to, o co jsem dlouho usilovala, posune dál. Jenže pak přišly chvíle, kdy mě to začalo dost bolet, když přijeli lidé z agentury a řekli: Takhle se to nedělá, to je špatně, tohle musíme vyměnit a toto už vůbec takhle nedělejte. Stálo mě to hodně energie navíc a ta mi chyběla jinde. I proto jsem se rozhodla uvolnit prostor dalším.

Takže se vám nový vizuální koncept lázní nelíbí?

Naopak, celkovou proměnu hodnotím pozitivně. Pro mě to bylo těžké, ale zvenčí je to určitě krok dopředu. I časopis vypadá jinak, i když to poslední číslo roku 2022 bylo moje životní dílo, protože já nejsem grafik a i po těch letech se stále učím, jak různé grafické nástroje používat. Naštěstí mi pomohli s novým nastavením ve studiu UpGrade, které s námi spolupracuje už léta. Další dva dny nad časopisem pak strávil v tiskárně náš kamarád a grafik, který ho nepustil do tisku, dokud se mu nelíbil. Navíc do toho přišly moje problémy s kolenem, určitě jako signál, že bych se měla zastavit. Musela jsem na operaci a poprvé v životě na rehabilitaci, samozřejmě k nám. Dříve jsem občas využila nějaké procedury ambulantně, ale lůžkovou rehabilitaci jsem zažila poprvé.

LARA? KRÁSNÝ POCIT

Jak jste si to užila?

Užívala jsem si hlavně to, že nic nemusíte. Že si prohlídíte plán procedur, co vás ten den čeká. Musíte si hlavně zapamatovat, kdy máte jít na jídlo, a rozhodnout se, co uděláte s volným časem. Toho jsem využila maximálně – byla jsem na dvou výletech a několikrát na hudebním večeru. A samozřejmě jsem taky pracovala. Zrovna se měnila výstava v galerii, takže jsme sundávali obrazy a dávali místo nich fotografie – naštěstí mi přijel pomoci kolega.

To jste mi nahrála – samozřejmě se chci zeptat i na Galerii Lara, protože vím, že je to vaše dítě...

Galerie Lara je vlastně vzosný název pro chod-

Moc pěkné zážitky mám z májových pochodů na Skalku, které jsme organizovali s členy a přáteli Okrašlovacího spolku Rozhledna. Pochody od roku 2011 každoročně na 1. května podporovaly myšlenku výstavbu rozhledny. Snímek je z posledního v roce 2018. Po prohlášení nového kunčického zastupitelstva, že rozhledna není jejich prioritou, jsme pochody zrušili. Ale stále věříme, že na Skalce jednou rozhledna bude stát...

bu, ale je fakt, že se ten nápad mimořádně uchytil. Původně s ním přišla moje bývalá kolegyně Alena Jančurová, když jsme v salonku organizovali informační schůzky pro nové pacienty a chtěli jsme nějak oživit chodbu vedoucí k němu. Vybudovali jsme závěsný galerijní systém a udělali první výstavu, pak další... a najednou se nám začali hlásit zájemci, jestli by tam mohli vystavovat. A teď máme obsazené termíny až do roku 2026. Je to krásný pocit, přitom vše vzniklo jakoby mimochodem.

Díky Laře se z vás stal odborník na výtvarné umění?

Nevím, jestli odborník, ale výtvarné umění mám ráda odjakživa. Hlavně impresionismus. Hodně ráda mám Vincenta van Gogha, v jeho muzeu jsem byla pětkrát. Ještě když jsem hrála basket, měl náš tým přátelské vztahy s klubem v Amsterdamu – oni jezdili do Prahy a my k nim. Bydlelo se v rodinách, takže to nebylo nijak finančně nákladné, a vždycky jsem si dopřála návštěvu krásného a moderního muzea van Gogha, které v Amsterdamu mají.

MILION DALŠÍCH PLÁNŮ

Jaké máte plány „na důchod“ – těšíte se?

Těší se hlavně Petr, který mě teď po nemoci potřebuje doma více než dříve. Já si zatím připadám jako na dovolené – jsem v důchodu šestý den a neumím si představit, že už se na svoje místo v práci nikdy nevrátím. Ale spolupráci jsem neukončila, pořád mám „na dohodu“ na starosti časopis, galerii, budu se podílet na správě databáze klientů a také na programové náplni televizního vysílání.

Já měl na mysli spíš nějaké koníčky. Přece jen teď budete mít více času, jak ho využijete?

Mám doma hodně nepřečtených knih odložených „na potom“. Teď je čas s nimi začít. Věřím, že budu mít víc času na setkávání s kamarádkami. Je také hodně míst, která bych ráda navštívila a propátrala. Například Poodří, Bařův kanál, otevřenou zahradu Nadace Partnerství v Brně nebo klášter v Dolních Kounicích. Častěji bych chtěla jezdit do Prahy, kde mám rodiče a sourozence. Až se trochu usadím v novém časovém režimu, mám v plánu se poohlízet po nabídkách univerzit třetího věku. Dějiny výtvarného umění určitě časem někde najdu a tu radost bych si ráda dopřála.

Trápí mě neúcta lidí k přírodě a jejich arogantní chování k životnímu prostředí. I proto jsem hlavně dříve organizovala společné úklidové akce v našem Okrašlovacím spolku Rozhledna, dneska sbírám odpadky na procházkách se psem. Procházky mi zabírají hodně času a rána za svítání u řeky si konečně chci užít bez spěchu. A ještě mám jeden plán. Dlouhodobě sleduji práci záchranných stanic pro volně žijící živočichy a velmi si práce lidí v nich vážím. Už několik let podporuji nejbližší stanici v Bartošovicích a dokonce jsem od nich dostala nabídku pomáhat v sezóně jako průvodce návštěvníků, kteří se do stanice přijedou podívat. To by mě hodně zajímalo, ale je to dlouhodobý záměr, až naplním řádný důchodový věk. Pomoc zvířatům, zvláště těm, které jsou poznamenány bezohlednou lidskou činností, je aspoň částečnou kompenzací chyb jiných. A to považuji za důležité. Jsou to vlastně takové rehabilitace pro zvířata, takže by to v podstatě doplňovalo to, co dělám v Čeladné, a věřím, že to ještě dlouho dělat budu...

Vladislav Sobol

PROGRAM NA LEDEN

Zdravotní cvičení

skupina I - úterý 9:00–11:00

skupina II - čtvrtek 9:00–10:00

Posezení v klubovně, společenské hry

úterý 15:00–17:00

Kurz angličtiny pro mírně pokročilé

čtvrtek (12. a 26.) 10:30–12:30

LEDNOVÉ AKCE

Novoroční probuzení s Vládou

čtvrtek 5. 1., 15:00

Hudební a taneční odpoledne, k poslechu a tanci hraje a zpívá oblíbený bard Vladimír Volek z Val. Meziříčí. Vstupné dobrovolné.

Zvědavé (nikoliv elektrické) křeslo

čtvrtek 12. 1., 15:00

Zahajujeme nový seriál „Zvědavé křeslo“, kde se budeme ptát na cokoli zajímavých osobností z Čeladné i mimo ni. První na řadě bude klubový koordinátor. Nepovažuje se sice za zrovna zajímavou osobnost, nicméně když to upekl, tak ať si to zkusí jako první. Vstupné se nevybírám.

Hovory s lékařkou 14

čtvrtek 19. 1., 15:00

Již čtrnácté pokračování zdravotněho cyklu přednášek. Tentokrát se bude hovořit na téma: Civilizační nemoci, prevence, léčba. Přednášet a besedovat bude jako obvykle paní MUDr. Andrea Glosová. Vstupné se nevybírám.

Zimní cesta do BRC

čtvrtek 26. 1., 13:40

Společná vycházka s cílem v BRC. Dle zájmu navštívíme galerii, obchůdky Monáda a samozřejmě i restauraci U Sestřiček, kde se občerstvíme.

Sraz pěších ve 13:40 před DPS, návrat dle situace. Méně zdatní mohou použít bus ve 14:30 od Prosperu (zpět 17:34).

V případě nepříznivého počasí bude dle zájmu posezení v klubovně od 13:40.

Klubové posezení

čtvrtek 2. 2., 15:00

Posezení jako předešlé k výročnímu setkání v příštím týdnu. Program ještě dozraje, bude na pozvánce. Vstupné se nevybírám.

Kontakty: 737 532 227 731 505 585
petr.bernady@seznam.cz

WWW.SENIORICELADNA.CZ

Důstojné seniorské zakončení roku

Pestrý klubový prosinec

Prosincové klubové akce proběhly dle plánu, krom níže uvedených programů probíhaly další pravidelné akce v klubovně, tzn. zdravotní cvičení obou skupin, kroužek angličtiny a úterní karetní posezení.

TOULKY CHODSKEM 2

Hned první prosincový den jsme s „naší ostravskou cestovatelkou“ Danou Barnetovou volně pokračovali opět interesantní formou v poznávání pozoruhodných míst Chodska. Těšíme se na další toulky naší krásnou zemí.

ADVENTNÍ KONCERT

Umělecké sdružení Quo vadis je u nás již vítaným pravidelným hostem, tentokrát přijelo z důvodu nemoci v minimalizované sestavě, ale i tak to stálo za to. Hlava souboru, pěvkyně Ludmila Zálesná přednesla Biblické písně Antonína Dvořáka, klavírní

FOTKA ROKU 2022: Symbióza generací (z naší květnové návštěvy v Berušce)

mistr Jaroslav Domanský přidal několik instrumentálně náročných skladeb a hudbu jako host doplňovala vlastní tvorbou básnířka Boženka Tyrliková. Byl to moc pěkný program, děkujeme.

PŘEDVÁNOČNÍ SETKÁNÍ S BERUŠKOU

Když se blíží Vánoce, do klubu přicházejí děti z MŠ Čeladská Beruška, aby nás obdarovaly a také předvedly svůj vánoční program, tentokrát s názvem Betlémská pohádka. Vzhledem k nemocnosti dětí se muselo dost improvizovat, nicméně

malí herci to zvládli bravurně i díky pružné režii paní ředitelky Jany Bartošové a jejího týmu. Bavili jsme se skvěle, díky Beruško.

LOUČENÍ S ROKEM 2022

První klubové setkání probíhalo v předvánoční atmosféře, také jsme si vyzkoušeli originální karty Lenky Rzepkové, popovídali si, popřáli hezké Vánoce a nakonec už v přesčasů si někteří nezmaři zahráli vědomostní hru. Druhé klubové setkání mezi svátky mělo charakter rozloučení se starým rokem. Promítli jsme si fotky, přitom zavzpomínali na zážitky uplynulého roku a nakonec demokratickým hlasováním zvolili fotku roku 2022. Popřáli jsme si do nového roku a nakonec byla repríza vědomostní hry.

PÁR SLOV ZÁVĚREM

Do nového roku přeji všem hlavně zdraví (od toho se odvíjí vše ostatní ve vztahu ke kvalitě života) a ať se vám splní alespoň některá přání.

Petr Bernady

Skvělí protagonisté adventního koncertu

Režie a nápověda z domečku a úžasné děti z Berušky s vánočním programem

Jedna paní povídala aneb Co na to Facebook

O prázdninách jsem při brouzdání po učitelských stránkách narazila na debatu, ve které se paní učitelka Hanka ptala, jak zabránit šíření polopравd a pomluv o škole v jejich spádové obci. Objevilo se tam několik zajímavých nápadů na vyřešení situace, ale povětšinou šlo o věci, které už ostatní diskutující bez úspěchu vyzkoušeli – fámy se šíří dál.

K sepsání této úvahy mě dovedly dva zážitky z uplynulého týdne.

Zážitek první. Od dítěte jsem se během cesty ze školy dozvěděla tuto krátkou informaci: Jirka bouchnul Tomáše do oka a paní učitelka s tím nic neudělala. Ani poznámku do žákovské nedostal a Tomáš brečel!

Hm, to se mi ani trochu nezdá, říkám si, v tom bude ještě něco. Hlavou mi proletěla poučka od kolegyně z mateřinky: Nevěřte všemu, co děti říkají o školce, a my slibujeme, že nebudeme věřit tomu, co říkají o vás. Začala jsem se doptávat – co bylo předtím a co bylo potom. Během pár chvil jsem se dozvěděla, že Jirkovi nešel otevřít nový fix, Tomáš se mu díval přes rameno a když víčko konečně povolilo, došlo na ono bouchnutí, vedené do obočí. Paní učitelka s tím samozřejmě „nic nedělala“ (myšleno poznámka o fyzickém útoku na spolužáka), protože nejdřív chlácholila domnělou obětí a potom i „útočníka“, brečeli totiž oba.

Zkratkovitě popsaná situace se jevila úplně jinak, než když se člověk začne pít – proč, co a jak.

V tu chvíli se mi ona situace propojila s výše uvedenou diskuzí a bylo mi jasné, že by z toho byl dost dobrý drb do Hančiny spádové obce: Kluci se o přestávce porvali a učitelka (potažmo škola) s tím opět nic nedělá, dokonce ani poznámku jim nedala. Chudák moje holčička se musela dívat na bijící se chlapce. Kde byl dozor?! Co tam ti učitelé dělají? Popř.: Jak je možné, že tomu učitelka nezabránila?

S rozmachem sociálních sítí přichází v úvahu i facebookový drb, kdy jsou o onom dětském zážitku v prvotní verzi zpraveni všichni uživatelé ve skupině. Každý přidá něco ze „svých“ zážitků a máme tu jasný obraz školy, kde se děti o pře-

stávkách v podstatě jen rvou a nikdo nic neřeší.

Můj druhý zážitek s polopravdou je propojen právě se sociálními sítěmi. Bylo něco kolem poledne a kolegové mě upozornili, že na FB visí zpráva o tom, jak po Janovicích jezdí bílá dodávka a unáší mladá děvčata. Podivné bylo, že tato zpráva se šířila jen neoficiálně (Policie ČR ani zřizovatel nám oficiálně nedali nic vědět) a pod příspěvkem školy byla podepsána paní, která určitě není ředitelkou v nedalekých Janovicích. Všechno kolem této informace bylo podivné, zavánělo to hoaxem.

Hodinu po poledni už dle „jedna-paní-povídala“ jezdila bílá dodávka po Čeladné a ve dvě hodiny to byla bílá oktávka, která unáší mladá děvčata. Zpráva se šířila jako blesk. Začala jsem se pít proč-co-jak a vysvětlení přišlo hned ten den večer. Mnozí z vás už ho znají: vše se odehrálo v Janovicích nad Úhlavou (okr. Klatovy), děvče špatně vyhodnotilo situaci – myslelo si, že je sledováno popojíždějící dodávkou. Ve skutečnosti si řidič oné dodávky jen průběžně kontroloval faktury a dodací listy. Nikdo nebyl unesen, nikdo nebyl zraněn, případ vyřešen. Tato zpráva ale za sebou zanechala několik zbytečně poplašených lidí a pak také nás, kteří se utvrdili v tom, že je lepší vyčkat na zprávu z oficiálního zdroje, popř. se u zdroje doptat, než šířit zbytečný poplach.

Ono se to vlastně týká i toho bouchnutí do oka. V případě, kdy by skutečně došlo k útoku na dívku z Klatov nebo na Tomáše, je pozornost k dění v okolí prospěšná a následné informování autority (ať už učitelky nebo policie) žádoucí. Ale ve chvíli, kdy se vlastně nic vážného nestalo, máme tu jen kupu rychle se šířících polopравd a následně i rozzlobených či potupených lidí, kteří uvěřili nepravdivé informaci.

Barbora Dudková, zástupkyně ředitelky

SLOVO ŘEDITELKY

PREVENCE
PROBLÉMŮ?
KOMUNIKACE

Konec roku 2022 žáci nadšeně vítali. Bodejť by ne, vždyť je čekalo jedenáct dnů vánočních prázdnin, které strávili se svými nejbližšími, většinou podle svých přání a představ: sportovali, četli, mlsali cukroví, chodili/jezdili na návštěvy, na výlety, dívali se na pohádky... Možná se koukli i na starší filmové pohádky – třeba na Byl jednou jeden král, kde druhorozenou královu dceru Zpěvanku hrála Stella Májová (1923–2009), která účinkovala ve spoustě filmů, ale většina z nás si ji pamatuje nejvíce právě jako Zpěvanku nebo jako tetičku z Ameriky ve filmové komedii Co je doma, to se počítá, pánové.

Paní Májová se dožila 86 let a na svůj život vzpomínala ráda. V jednom ze svých posledních rozhovorů řekla: „Když jsem se tak hluboce zabořila do vzpomínek, uvědomila jsem si znovu, jakým tryskem uletělo těch pár desetiletí a jak se všechno ve chvílce neuvěřitelně změnilo. Bohužel k horšímu. Dnešní mládež si myslí, že jsme staromódní, ale to není staromódnost, to jsou jen ty dobré základy, které nám rodiče a škola dali: Morálka, respekt, úcta, čestnost, pravda, vlastenectví... Tyto pojmy větší část dnešní generace už ani nezná.“

Na názoru Stelly Májové něco je, ale tak pesimisticky to s naší mládeží nevidím. Věřím, že rodiče žijí pro své děti. Snaží se jim dát to nejlepší, připravit je na život, a škola má stejný cíl. Všechno, co děláme, k tomuto cíli směřuje. Doufám, že nám rodiče důvěřují, protože bez vzájemné důvěry by se ke společnému cíli šlo těžko. Je normální, že se tu a tam objeví nějaká nejistota či pochybnost. Stane-li se tak, je správná jediná věc a tou je komunikace. Nikdo by se neměl trápit pochybnostmi a nechat různé domněnky narůstat v problém.

Vážené přátelé, přeji Vám do nového roku pevné zdraví!

Jana Satinská

UČENÍ – MUČENÍ / Jiří Kapsa

Učeníčko – mučeníčko, kdysi dávno platilo, jak se ale všechno mění, nějak se to zhatilo. Nevíme už, kdo víc trpí, jestli kantor nebo žák, divá smečka třídu řídí, učitel je nebožák.

Třída plná hlučných dětí, drzostí je čím dál víc, každý dělá, co se líbí, neposlouchá nikdo nic. Kantor v koutě tiše stojí, přemýšlí, jak zakročit, jak vyvolat trochu zájmu, s nezbedníky zatočit.

Na hodinách didaktiky nekřičet jej učili, jak svá moudra slušně podat, aby vůbec slyšeli? Módní trendy „motivovat, inspirovat“ vzpomene, kdo to umí správně podat, čerta z těla vyžene.

Ono se to lehko řekne „zůstaň v klidu, člověče“, v kraválu a denním stresu jednou pohár přeteče. Rázem přestane to bavit, do života vejde splín, buď s tím kantor rovnou sekne, anebo to sekne s ním.

Kde je chyba, můj milí, kdopak vinu za to nese? Škola? Říká? Učitelé? Nebo množství CO v lese? Možná také ministerstvo, vždyť volíme pořád blbě! Staré zvyky dobré byly, zbavili jsme se jich tvrdě!

A tak nad tím možno dumat, sestavovat rady, spolky, kritizovat, lidi drbat, z učitelů dělat volky. Doma potom u večere servítky si k řečem nebrat, pochlubit se před potomky, jak jsme jim to dali sežrat.

Vánoční koncert DONA NOBIS PACEM

Letošní vánoční koncert organizovaný základní školou Čeladná nesl velmi aktuální název Dona nobis pacem – dej nám mír.

V tomto duchu se žáci a žákyně naší školy poctivě připravovali na svá vystoupení, což – troufám si říct – šlo na závěrečném díle znát. Vánoční atmosféru doplnilo vystoupení hostů – Anežky Dudkové a tria Acoustic Flowers. Právě i díky jejich přítomnosti měl koncert opravdu vánoční pospolitou atmosféru, kde se mohli u kulturního zážitku potkávat sousedé, přátelé a známí.

Všem vystupujícím i organizátorům děkujeme za možnost si koncert v takové kvalitě náležitě užít. Nyní si víc než kdy jindy uvědomujeme, jak jsou tyto momenty cenné. Věříme a doufáme, že se ve stejně milé a pohodové atmosféře potkáme zase příští rok.

RW

Dej nám mír, znělo z úst našich zpěvaček

Na koncertu zazářili i naši nejmenší prvňáčci

Trému neznáme...

...jdeme do toho vždy naplno a s úsměvem

Náš nový sbormistr Lukáš Kovář

Píšu ti andílku prstem na peřinku aneb prvňáčci se opravdu snažili

Všichni se na svá vystoupení poctivě připravovali a bylo to znát

Příležitost blýsknout se dostali i naši třetáci

Koncert si nenechal ujít pan starosta ani pan farář

Starosta Pavol Lukša řekl na závěr pár milých slov

Hosté koncertu: Anežka Dudková...

...a trio Acoustic Flowers. Děkujeme!

Mikuláš, dva čerti a tři andělé

Je již u nás nepsanou tradicí, že deváťáci dělají pro své mladší spolužáky Mikulášskou mininadílku.

Vystrojí se k nepoznání a pak důstojný Mikuláš, sliční andělé a ďábelští čerti putují od třídy ke třídě a chválí ty hodné. Nebo také děsí nezbedy, podle toho, jak jim to paní třídní učitelka předem doporučí. Čerti mají velký pytel na lumpy, andělé pak košíky s bonbóny. Nakonec dostanou všichni a putuje se dál. Samozřejmě je to velká show, čerti i andělé mají různá špinítka a čmárají děckám obličejy a ti nejmenší piští a kvičí a je z toho pěkná divočina.

Letos jsme to preventivně museli trochu zredukovat, protože minule se deváťácký ansámbl rozjel přesmíru a počmárali nejen obličejy, ale i dveře a podlahu a chudák paní uklízečka pak spolu se školníkem dumali, jestli to umýt či přelakovat. Takže čerti byli jenom dva a andělé tři. S vydatnou pomocí našich vychovatelek se hezky vymodili, normálně je nešlo poznat. Žáci na prvním stupni byli nadšení a někteří možná i trochu vystrašení, i když v dnešní době o tom silně pochybují.

Jako malí jsme se kdysi čertů báli a z Mikuláše měli velký respekt. Čerti bývali děsně otravní a Mikuláš chtěl furt jenom básničky. A taky všichni smrděli, dneska vím, že to byla kořalka. Dostávali jsme sladkosti a velevzácné kubánské pomeranče, na které naši museli vystát frontu v Jednotě. Někdy pro ně jezdili až do Havířova, kde hornické osazenstvo mělo přednostní zásobování.

Mikulášskou nadílku připravila mladším spolužákům veselá partička z devítky

Ani se strašením už to není ono. Moderní psychologové to nedoporučují a mladší rodiče přímo zakazují. Dneska děcka na čerty nevěří, neví, kdo je Polednice ani kdy chodí Klekánice, znají maximálně halloweenské zombíky. A tak nezbyvá než věřit, že propagovaná pozitivní motivace je správná cesta a čerti zbydou jen pro sváteční folklór.

JK

Andělé chválili...

Čert při kontrole žákovské knížky

Navštívil nás král

Pro naše prvňáčky jsme připravili slavnostní hodinu českého jazyka.

Během několika měsíců ve škole se naučili poznat několik písmen a slabik, zvládli všechny úkoly v Živé abecedě a bylo potřeba přejít k dalšímu kroku – stát se čtenáři. Z Království čtenářů za nimi přišel král Ota První, který jim předal první knihu ke čtení – SLABIKÁŘ. Popřál jim mnoho trpělivosti na jejich další cestě a pasoval je na čtenáře.

Nejmladší školáci jsou v hodinách čtení velmi šikovni a snaživi. Věřím, že brzy zvládnou přečíst také pohádkovou knížku.

JJ

Za chvíli z nás budou velcí čtenáři

Sněhovánky zaplnily sportovní halu

Mikulášská nadílka patří mezi dětmi vedle Štědrého dne k nejoblíbenějším událostem v roce.

My jsme se konečně dočkali a po dvou letech, kdy nás omezoval covid, jsme mohli uspořádat tradiční prosincovou akci pro děti a rodiče s názvem Sněhovánky. Ty nejsou určeny pouze školákům, ale vždy zveme všechny děti z Čeladné. Jsme opravdu potěšeni, když dorazí velcí, malí, tlustí, tenčí, děti z dětského domova, hodní, zlobiví, chytří, hloupí... prostě všichni ti, kteří mají chuť společně s námi přivítat Mikuláše a jeho doprovod.

Vyzdobená tělocvična se zaplnila a věřte mi, že to byl radostný pohled. Všechny děti bez rozdílu se bavily při programu, ve kterém nechyběly písničky, tanec, soutěže a tentokrát i opravdová kouzla. Největší úspěch měl ovšem příchod Mikuláše, který každého kluka či holčičku odměnil sladkou dobrotou. Nakonec společná fotka a hurá domů do peřin. To se to muselo dětem dobře spát.

Každým rokem zde děkujeme kulturní komisi a obci Čeladná za jejich spolupráci, díky které se Sněhovánky mohou konat a díky které má Mikuláš co nadělovat. Protože Čeladná je plná fajn dětí, které nezlobí, a pokud přeci jen trošku zazlobí, tak to

Kdo má čisté svědomí, nemusí se čertů bát

rychle napravit. I tento rok totiž čert odešel s nepořízenou a ze Sněhovánek si odnesl

jen prázdný pytel. Tak uvidíme, jak to bude v příštím roce.

Mar.

Andělka si vybrala skvělého asistenta k svému kouzelnickému číslu

Já tak rád trsám, trsám

Saskia se příkladně prezentovala a byla po zásluze odměněna

Letos to dobře dopadlo, ale pozor, za rok přijdeme zase!

V hlavní roli dárky, sníh a radost v dětských očích

Prosinec plný sněhu byl zdrojem radosti zejména pro kluky a holky ze školní družiny. Tohle parádní počasí vybízelo k hrám na sněhu a pobytu na čerstvém vzduchu. Jsme opravdu rádi, že máme školu na vesnici a pokud počasí dovolí, tak můžeme být venku každý den.

Nejen sníh, ale zejména blížící se Vánoce tvořily hlavní náplň programu ve školní družině. Děvčata a chlapci si mohli vybírat z pestré nabídky aktivit, které si klady za cíl podporu a rozvoj jejich potenciálu i kreativity. Děti měly možnost vyrobit si ozdoby či dekorace, zazpívat si vánoční písně a koledy, došlo i na vánoční pohádky či příběhy, ale hlavně bylo to společně sdílené „těšení se na Ježíška“.

Možná že i vy se někdy přistihnete, že podléháte společenskému pesimismu a sdílíte názor, že současná generace mladých myslí jen na sebe a na svůj vlastní úspěch. Nás vždy potěší zjištění, že tomu tak není, že děti nemyslí jen na sebe, ale uvědomují si, že tady nejsou samy a že rozdávat radost druhým jim samotným přináší pocit uspokojení a naplnění. Kluci a holky vyráběli ozdoby na vánoční stromček v místní

knihovně, tvořili vánoční přání a pozdravy pro obyvatele domu s pečovatelskou službou v naší obci i pro klienty z domova pro seniory na Ostravici.

Mezi tradiční akce družiny patří vánoční dílničky, kde si děti mohou vybrat z pestré škály různých výrobků. Je libo třeba vánoční čaj nebo nazdobený medový perníček? A co takhle záložka do knihy nebo vlastnoručně vyrobený odznak? No řekněte, odoláte pokušení vyrobit si originální baňku na stromeček dle vlastního návrhu nebo vánoční svícen? A co na to účastníci dílniček, co těm se nejvíc líbilo?

Nella: „Nejlepší bylo tvoření vlastních odznaků – buttonků.“ Táňa „.... a taky zdobení perníčků“. Stázka dodává „a taky to, že jsme mohli běhat po chodbě“. Tak vidíte, že každý ocenil to, co bylo blízké jeho srdci. My jsme rádi, že i tentokrát nám s organizačním

zajištěním celé akce pomáhali starší žáci. Nemyslete si, že je to proto, že by se ulili ze školního vyučování. Kdepak, přišli ve svém volném čase a trpělivě se věnovali každému, kdo přišel k jejich stanovišti vyrobit si vánoční dárek či dekoraci. Děkuje moc!

Věřím, že v tento čas měli rodiče při vyzvedávání dětí ze školní družiny pořádně zamotanou hlavu, protože klukům a holkám se z družiny domů vůbec nechtělo. A právě tohle vnímáme jako největší ocenění naší práce, že se dětem v družině líbí a jsou zde rádi. Vánocům již odzvonilo a my připravujeme program na další měsíce. Myslím, že se kluci a holky mají nač těšit.

Mar.

Po roce Vánoce, Vánoce přicházejí

A co takhle vánoční záložku?

Na vánočních dílničkách vyráběli i ti, co mají raději fotbal než vyrábění

Pečlivá příprava na Vánoce se vyplatila

Třpytivé vánoční tvoření

Vánoční výstava tradičně i netradičně

Třpytivé sněhové závěje, spící zimní krajina, za oknem mráz a na svátečně prostřeném stole se třepotá plamen svíčky.

Již v dávných dobách naši předci vnímali světlo jako požehnání a zdroj života. Světlo se stalo i ústředním motivem tradiční předvánoční soutěže pro všechny žáky naší školy, kteří mají kreativního ducha, šikovné ruce a hlavu plnou nápadů. To vše bylo možno uplatnit při výrobě vánočního svícnu.

Smysl soutěže spočíval ve společném prožitku a radosti, ať už při tvorbě v teple domova s rodiči, prarodiči, sourozenci nebo ve škole s kamarády, s přáteli nebo pedagogy. Snažili jsme se o podporu manuální a řemeslné zručnosti, práci s netradičními materiály a originální způsoby ztvárnění.

Před vánočními svátky se vestibul školy proměnil ve výstavní síň, v níž jsme vystavili téměř třicet svícňů v tradičním i netradičním pojetí. Porota měla velmi těžkou práci, aby vybrala ty nejzdařilejší a nejoriginálnější díla. Odměnění byli všichni účastníci soutěže a tentokrát byla jejich odměna skutečným překvapením, protože si ji museli vylosovat.

Představujeme všechny šikovné tvůrce vánočních svícňů

Děkujeme vám všem, kdo jste dětem s výrobou vánočních svícňů pomáhali, a děkujeme i vám, kdo jste nešetřili slovy chvály a po-

vzbuzení. Doufáme, že nám zachováte přízeň a zapojíte se do některé z dalších kreativních soutěží a přehlídek v naší škole. **Mar.**

Odměna čekala na všechny tvůrce vánočních dekorací

Děti si ji musely samy vylosovat

Normalizovaná každodennost aneb Příběhy bezpráví 2022

Stále častěji se můžeme v poslední době setkat s názorem, že před rokem 1989 jsme se měli mnohem lépe a mnozí dokonce volají po návratu ke „starým pořádkům“.

Čas, který od minulých událostí uplynul, smazal mnohé vzpomínky, jiné zahladil a dalším obrousil ostré hrany. Dochází tak k postupné idealizaci, kdy máme tendenci vnímat černobíle, tzn. buď růžovými, nebo černými brýlemi. Svět ale není černobílý a k jeho pochopení potřebujeme hlavně validní informace z různých zdrojů. Bohužel ale stále častěji „vítězí“ jednoduché dezinformace, které nenutí dotyčného příjemce moc přemýšlet...

Dlouhodobý projekt „Příběhy bezpráví“ se proto již osmnáct let snaží seznamovat žáky posledních ročníků základních škol a studenty středních škol s československými dějinami let 1948–89. Letošním tématem se stala „Normalizovaná každodennost“, která je uvozena počátkem 70. let 20. století. Snahou tvůrců bylo ukázat, že nesvoboda v období normalizace se dostávala i do té nejběžnější reality života. Zaměřili se na mapování každodennosti života obyčejného člověka a skrze konkrétní příběhy seznámili žáky s tím, jak komunistický režim v Československu prostupoval každodenním životem a ovlivňoval tak jeho drobné i zásadní momenty, přičemž lidé byli při rozhodování a budování mezilidských vztahů nuceni počítat se všudypřítomným komunistickým vlivem a museli dostát nárokům režimu.

V pátek 25. 11. 2022 naši žáci zhlédli loutkový film **Normalizovaná každodennost**, který tuto nelehkou dobu popisuje. V určitých chvílích si žáci mohli dokonce zvolit pokračování příběhu (např. odpovědi na otázku, jestli chce dotyčný hrdina vstoupit do pionýrské organizace či nikoliv).

Obecně patří loutkové filmy mezi ty spíše opomíjené, ale zde se autorům podařilo pojetím samotných loutek navodit chmurnou atmosféru dané doby, což mnozí přítomní žáci nebyli schopni adekvátně pochopit.

Velmi vypovídajícím svědectvím jsou pak i názory samotných žáků, které jsou záměrně rozděleny podle tříd. Pozornější čtenář si určitě povšimne, že žáci deváté třídy reagovali mnohem vyspěleji

Příběhy bezpráví v interaktivní formě, kluci a holky rozhodují například zda vstoupit do Pionýra či nikoliv

než osmáci. To vypovídá mj. i o tom, že jsou více schopni nad danou problematikou přemýšlet a uvědomují si více nuancí a souvislostí, což samozřejmě souvisí i s jejich vývojem v období dospívání. Možná vás mohou nějaké reakce i zarazit, ale stále častěji mi během výuky vytane na mysl výborná scénka ze zábavného pořadu „Možná přijde i kouzelník“ z roku 1990 (zájemci si mohou dohledat na internetu), kdy Jiří Lábus představoval učitele zkoušejícího v roce 2010 studentku kongeniálně zahrnou Oldřichem Kaiserem z událostí listopadu 1989.

Tehdy se zdálo, že se jedná o téměř neuctivou snahu tropit si legaci ze závažného tématu, ale dnes se ukazuje, že byla neuvěřitelně vizionářská, jelikož většinu žáků je minulost vesměs lhostejná.

Ukazuje se přesto, že má smysl si neustále připomínat události nedávné minulosti, protože více než jinde zde platí, že lidé, kteří neznají svou minulost, jsou nuceni ji znovu prožít...

VP

VIII. TŘÍDA

„Nebavilo mě to.“

„Líbilo se mi to.“

„Bylo to zajímavé, ale i malinko smutné.“

„...nelíbilo se mi,

že to bylo nahrané v loutkách...“

„...některé loutky měly nos větší než obličej...“

„...loutky byly záživnější

než následná debata...“

„...ty loutky vypadaly stejně jako lidi,

které měly vystihovat...“

„...zaujalo mě to, jak se dříve žilo, ale určitě

bych v té době žít nechtěla...“

„...alespoň jsme se neučili...“

„...víc by se mi líbilo podání s lidmi

a ne s loutkami...“

„...nebavilo mě to, mělo to hnusnou grafiku,

úpravy a nedávalo to smysl...“

IX. TŘÍDA

„...moc se o tom nemluví, takže dozvědět se něco víc bylo přínosné...“

„...překvapilo mě, že sis mohl zkazit budoucnost jen tím, že se někam nepřidáš...“

„...bylo to podané tak, aby to šlo pochopit...“

„...líbilo se mi, že se u filmu dalo vybrat, co se stane dál...“

„...místo loutek bych dala lidi... jinak to byla bomba...“

„...bylo to hezky podané, dalo se to pochopit... byl i prostor pro otázky...“

„...na to, že nejsem moc typ, kterého to nějak zajímá, tak mě to bavilo!“

„...nebralo mě to, nebylo to pro mě...“

„...bylo to pěkně zpracováno... učitelé si dali záležet... téma by si

ale zasloužilo klasický film a ne loutky...“

„...zaujalo mě, že lidé nemohli mít svůj vlastní názor

a děti byly režimem zneužívány...“

„...byla to nuda...“

„Bylo zajímavé sledovat... když někdo vyrůstá v takové době... a jak dopadnou ti, co se vzeprou... Mnoho lidí tehdy ztratilo svůj hlas, jiní začali křičet s větší silou... bez nich bychom tu nebyli...“

52. ročník Dějepisné olympiády: Rozdělený svět a Československo v něm (1945-1992)

V poslední době se stále častěji hovoří o tom, že mladá generace dostatečně nezná naše moderní dějiny. Výsledkem je pak buď notně zidealizovaný postoj k nedávné minulosti či naopak její striktní odmítnutí.

Ani jeden z popsaných přístupů není ideální, což si uvědomili i autoři letošního ročníku **Dějepisné olympiády** a připravili pro žáky okruhy pokrývající období 2. poloviny 20. století s názvem **Rozdělený svět a Československo v něm (1945-1992)**.

Zvolené téma bylo pro žáky o to těžší, že v rámci klasické výuky se výše uvedené dějinné události probírají až ve druhém pololetí 9. ročníku. Účastníci školního kola Dějepisné olympiády, konaného v úterý 6. prosince 2022 v odpoledních hodinách, tak byli nuceni se připravovat zcela sami. Tyto podmínky nakonec způsobily, že soutěže se zúčastnilo jen pět žáků z 8. a 9. ročníku, což je sice kvantitativní pokles oproti minulým ročníkům, ale nutno konstatovat, že došlo k mírnému kvalitativnímu vzestupu.

Vavříny vítězství si nakonec odnesla **Elena Piňosová** z IX. třídy. Dalšími řešiteli byli žáci **Martin Kalus** (IX.), **Vít Kuchejda** (IX.), **Patricie Bobáčková** (VIII.) a **Marie Navrátilová** (VIII.).

Vítězka postupuje do okresního kola Dějepisné olympiády, které se koná v úterý 17. ledna 2023 a bude jej tradičně hostit Základní škola Frýdek-Místek, Jiřího z Poděbrad 3109.

Nejúspěšnější znalci historie z naší školy. Zleva Martin Kalus, Elen Piňosová a Vít Kuchejda

Blahopřejeme vítězce i všem žákům, kteří se na Dějepisnou olympiádu sami připravovali a této akce se zúčastnili, přestože se uskutečnila až po vyučování, a pevně věříme, že i v dalších letech budou na naší škole žáci, pro které je

historie zajímavá a přináší jim mnoho nového a inspirativního.

VP

ŠKOLNÍ PORADENSKÉ PRACOVNÍŠTĚ

Vážení rodiče, zákonní zástupci,

jménem celého týmu ŠPP bych vám i vašim dětem ráda popřála pohodu, klid a hodně sil v novém roce, který je na samém počátku. Přejeme vám, aby i tato nadcházející etapa byla pro všechny úspěšná nejen v osobní, ale také v pracovní oblasti. Rovněž doufám, že se budeme i nadále setkávat s vámi i s vašimi dětmi v prostorách naší školy v příjemné atmosféře.

Rok s magickým číslem 2022 je za námi. Většinou bilancujeme a přemýšlíme, co se nám zdařilo, jak se povedlo splnit naše plány a očekávání. Současně vyhlížíme, co nám nový kalendářní rok 2023 přinese. Každý z nás má své vize, které by rád realizoval. U nás ve škole je to podobné. Ačkoliv

školní rok má jiné časové parametry a blížíme se zatím k jeho polovině, můžeme říci, že žákům se práce daří i přes jistá úskalí, která musí překonávat. Velký podíl na klidném průběhu naší školní činnosti mají rodiče, kteří svůj drahocenný čas svým dětem věnují v rámci domácí přípravy a spolupracují s pedagogy v maximální možné míře.

Dovolte, abychom vám všem poděkovali za spolupráci v minulém kalendářním roce a v tomto novém vám popřáli hodně spokojenosti a úspěchů.

V roce, který právě začíná, ať vás štěstí provází, všechno dobré přichází a krásné věci ať se dějí.

Věříme, že společnými silami opět vše zdárně zvládneme.

Martina Zemanová

Ježíškova vnučata nezastavila ani sněhová kalamita

Dárky nosí Ježíšek, alespoň pro děti. Starším lidem, kteří žijí v domovech pro seniory, může dárek nadělit někdo jiný, například Ježíškovo vnuče.

Ježíškova vnučata vracejí starým osamělým lidem pocit zájmu a umožňují jim získat to, co si sami nemohou dovolit a moc si to přejí, nebo dokonce nezbytně potřebují, ale nemá jim to kdo opatřit. Jedná se o projekt Nadačního fondu Českého rozhlasu, do kterého se od samého začátku zapojujeme společně s dětmi ze školní družiny. Společně si vybereme jedno z přání, které se nám líbí a které bychom dokázali splnit.

Tentokrát jsme splnili přání paní Irmě, která je v důsledku nemoci upoutaná na lůžko a přála si mít svůj malý vánoční stromeček. Holky a kluci společně vyráběli ozdoby na stromeček ze slaného těsta, stromeček ozdobili, zabalili, napsali dopis a poslali do Domova pro seniory v Bruntálu. Jsme moc rádi, že děti tak mohou na vlastní kůži poznat, že darování dárků je přirozeným projevem altruismu – tedy jednání ve prospěch jiného člověka. Proto se taky lidově často říká, že je daleko lepší dárky dávat než je dostávat!

Vánoce jsou pro děti svátky radosti, pohody a štěstí. My víme, že ji děti umí vytvářet a šířit kolem sebe. Poznat jste to mohli jak na tradičním Vánočním koncertu nebo třeba na Zpívání u vánočního stromu. Takových babiček a dědečků, kteří tráví předvánoční čas v domech pro seniory, je po celé republice určitě velká spousta. My pravidelně posíláme přáníčka od dětí do domova pro seniory na Ostravici. Tentokrát jsme se rozhodli, že se dostavíme osobně zahrát, zazpívat a předat kus vánoční pohody i dobré nálady. Přizvali jsme také kluky a holky ze školní družiny na Ostravici a těšili se na nevšední dopoledne.

To jsme ovšem netušili, že v tento den dorazí sněhová kalamita. Díky hasičům z Čeladné jsme měli zajištěnou dopravu mikrobusem tam i zpět. Ale umíte si představit Ostravici v zimě? Silničáři měli plné ruce práce s odklizením sněhu na hlavních tazích a na boční cesty prostě neměly kapacity. I přesto jsme na místo dorazili včas

a předvedli seniorům program, ve kterém nechyběly vánoční písničky, básničky, hra na housle a došlo i na známé lidové koledy, které si babičky a dědečkové zazpívali společně s námi.

Ovšem největší zážitek nás teprve čekal. Díky přívalům sněhu jsme se nemohli z Ostravice dostat zpět do školy v Čeladné. Prostě mikrobusem zapadl ve sněhu a nemohl ani tam ani zpět. Bylo to opravdu napínavé plánování, jak se dostaneme zpět. Měli jsme kliku a štěstí, že na místo dorazilo zásahové vozidlo čeladenských hasičů a v něm čtyři silní chlapi, kteří měli za sebou zásah u „spadlého stromu“ a hned potom jeli na pomoc nám.

A povedlo se, dostali jsme zpět naprosto v pořádku. Děti měly soustu zážitků a nadšeně všem vyprávěly, jak nás přijeli zachránit hasiči. Moc jim touto cestou děkujeme a jsme rádi, že je na Čeladné máme. DĚKUJEME!

Mar.

Senioři byli dojatí...

...byli potěšeni...

...protože holky umí!!!

Tancovalo se...

...hrálo se...

...a zpívalo.

Popřáli jsme hodně zdraví...

...nadělovali dárečky...

...a děkovali za milou atmosféru.

Vlakem na jarmark do Paskova

V adventním čase jsme přijali pozvání MŠ Paskov a vypravili se na výlet na vánoční jarmark, který paskovská školka pořádala.

Vydali jsme se se staršími dětmi vlakem a v mrazivém počasí to byl opravdu zimní a předvánoční zážitek. Paskovská školka měla jarmark perfektně připravený. Vyzkoušeli jsme si různé vánoční zvyky, prohlédli spoustu krásných výrobků a některé také koupili do naší Berušky, občerstvili jsme se a nasáli úžasnou předvánoční atmosféru.

Na závěr jsme přidali nějaké ozdoby na venkovní vánoční stromeček a vydali se zpět na dlouhou cestu domů na Čeladnou. Cesta vlakem je pro děti zážitek vždycky a tak jsme si opravdu užili krásný adventní výlet.

Eva Wojnarová

Cesta vedla kolem opravdového zámku

Cíl cesty: Vánoční jarmark v MŠ Paskov

Nabídka zboží ve stáncích byla opravdu pestrá

Zpátky doma

„Zázrak je něco, co naplňuje srdce mírem.“

Paulo Coelho

*Nechť je pro vás rok 2023 plný zázraků
vám přeje*

Rozpor poklidného času

Advent má být obdobím zpomalení, zklidnění a ohlédnutí. Do jisté míry takto naplňujeme prosincový program v mateřské škole, třeba když k nám zavítá Mikuláš, který rekapituluje naše hříchy i ctnosti za uplynulý rok.

Děti prezentují svůj projev během vystoupení a besídek pro rodiče i seniory ze Senior Club Čeladná a my učitelky s dojetím pozorujeme, jak velký pokrok děti za pár měsíců ve školce udělaly. S rodiči se setkáváme při tvořivých dílnách a vzájemně se poznáváme. Advent nám také pomáhá probouzet u dětí vztah k tradicím, které jim ukazujeme a které zažívají na vlastní kůži třeba při koledování. A také nám Advent přináší dobu hektickou, když se po letech izolací a roušek rozhodneme, že tentokrát uděláme tu besídku jak za starých časů a rozjedeme velkolepé divadelní představení, které nám zhatí nemocnost dětí. Naštěstí to vždycky dobře dopadne, děti se mávnutím kouzelného proutku promění v herce a my jen zíráme, kde se v nich za zodpovědnost vzala.

Nastávají humorné okamžiky, když zapomeneme připravit herce na scénu, trochu nám ujede text písničky nebo se vypravěč přerekne. Naštěstí to nikomu nevádí a ještě se srdečně zasmějeme. No uznejte, když má zaznít „V dáli už vidíme přicházet nějaké urozené pány“ a ozve se „V dáli už vidíme ucházet nějaké přirozené pány.“

A po všech těch výkonech přichází okamžik nejkouzelnější, když si děti pod stromčkem ve školce rozbalují dárečky. A že letos navzdory všem krizím bylo co rozbalovat. Jen je ještě třeba dětem vysvětlit, že ta dřevěná autodráha musí zůstat ve školce a že domů přijde taky Ježíšek. Víc než popis toho, co jsme prožili, vyjádří fotografie z adventního poklidně-hektického období ve školce.

Jana Bartošová

Užívali jsme si i obyčejné dny vylepšené třeba tím, že nám rodiče ve třídě postavili bunkr

Svým vystoupením dojaly děti maminky i tatínky
VPRAVO: Hurá, nasněžilo!

Mikulášská nadílka, při které jsme si odčinili všechny hříchy a dostali zaslouženou odměnu

Taky k nám přišla paní Břenková s pravidelnou lekcí muzikoterapie

Trénovali jsme si samostatné oblékání rukavic a mohli zvolat Zládlý jsme to!

Adventní čas zahájilo rozsvícení vánočního stromu na náměstí s vystoupením dětí včetně našich sólistek Lesanky, Lindy a Viktorky

Děti s rodiči tvořili ve vánoční keramické dílně

Potěšili jsme besídkou seniory s písní Nejkrásnější dárek mám

Chodili jsme koledovat a navštívili třeba i paní ředitelku ZŠ

A nakonec nás pod stromečkem čekalo překvapení

Adventní čas a Vánoce s Květinkou

Advent jsme v Květině prožívali v krásné pokojné atmosféře, v očekávání příchodu Ježíška. Povíдали jsme si, proč máme adventní věnec a o jeho významu. Každý den jsme si rozsvěcovali svíčky, které nám přibližovaly dobu vánoční. Celá třída vytvořila svůj adventní kalendář v podobě vánočního stromčeka ověšeného baňkami. Každá baňka, kterou děti vybarvovaly, představovala konkrétní den. Také hledaly schované bonbonky, které byly ukryté různě po třídě a za odměnu si je poté s radostí daly.

Mik, mik, Mikuláš, přišel s čertem na koláč

S dětmi jsme zazpívali Mikulášskou písničku, která ho rozveselila. Čerta jsme obměkčili básničkou „Čerte, čerte chlupatý, nechej pytel za vraty, slibujeme, slibujeme, že už zlobit nebudem.“ Tak si to rozmyslel a naštěstí nikoho neodnesl. Dokonce dětem rozdával dárečky a také si s nimi zatančil. Nadílka byla bohatá a tak jsme prožili všichni krásné dopoledne.

Půjdeme spolu do Betléma

K adventu patří příprava vánočního cukroví. A my jsme si ho připravili v podobě perníčků. Děti válely, vykrajovaly a poté sledovaly, jak se ty dobrůtky pečou. U toho jsme poslouchali vánoční koledy a ladili se na vánoční atmosféru. Samozřejmě, že nejlepší na tom všem byla ochutnávka... A bylo to mooc dobré. Další den jsme si zdramatizovali betlémský příběh o narození Ježíška. Děti ztvárnily Josefa, Marii, pastýře, anděly a tak si celý příběh prožili. Zpívali jsme koledy Ježíškovi a bylo nám všem veselo.

S koledou za zvířátky

Všechny děti z celé školky přinesly dobrůtky pro zvířátka – mrkve, jablíčka a sušený chléb. Společně jsme se vydali obdarovat zvířátka ke krmelci. Vždyť i zvířátka potřebují o Vánocích dárečky, a ne jen o Vánocích. Všechno jsme jim do krmelce vysypali a také jsme jim zazpívali koledy. Děti z toho měly velikou radost a vnímaly smysl pro dobro a pomoc, což je velmi důležité budovat od útlého věku. Zpátky jsme se vrátili znavení, ale blažení.

Jupí, vyrobili jsme si adventní kalendář!

Andílku můj, vždy při mně stůj, hračky i mne opatruj

V tomto duchu se nesla připravovaná vánoční besídka pro rodiče, kterou děti trénovaly poctivě a dlouho. A tak konečně přišel ten den, kdy mohly všechno svým rodičům ukázat. Vše, co poctivě nacvičovaly. Byli krásní, roztomilí andílci a připomínali nám tu kouzelnou, láskyplnou vánoční atmosféru. Po besídce proběhly tvořivé dílničky, na kterých rodiče s dětmi vyráběli vánoční svícný. Pojídali jsme cukroví, povíдали si a prožívali konečně společně strávené chvíle po dlouhé covidové pauze. A myslím, že nám všem bylo moc fajn. Jsme za to vděční a rádi. Věříme, že budou další společné akce, na které se moc těšíme.

Aneta Profotová
třída Květinka

Děti z Žabičky i Květině předaly svou koledu zvířátkům do krmelce

„Žabička“ Emička a její dárky pro zvířátka

Mikulášská nadílka v Krtečkovi

Sofinka válí těsto na perníčky

Adélka s Gábinkem vykrajují perníčky

Damiánek je nadšený z nadílky pod stromečkem

Tobík a nadílka u vánočního stromečku

Gábinek, Eliška, Sofinka a Viktorka společně tvořili adventní věnec

Dramatizaci betlémského příběhu ztvárnili Eliška, Sofinka a Gábinek

Jak to dopadlo s dopisem pro Ježíška?

Adventní čas jsme v obci Čeladná přivítali rozsvícením vánočního stromu na náměstí. Je to mimořádná událost, která se neobejde bez doprovodného programu. V něm vždy vystupují děti a mládež z čeladenských mateřských škol, ze základní školy i z dětského domova. Z našich malých kamarádů byli čertíci a předvedli program, který se hodil k jejich převlekům. A také se líbil.

Tento krásný předvánoční čas dál pokračoval návštěvou Muzea ve Frenštátě pod Radhoštěm, kde jsme poznali starodávne předvánoční zvyky našich předků. O některých jsme nevěděli ani my dospělí. Do frenštátského muzea jezdíme každý rok a určitě to není promarněný čas.

V pondělí 5. 12. přišly děti do školky s převleky Mikulášů, čertů i andělů a hurá na koledu. Než jsme obešli náměstí a dali si koblížek v pekařství U Bočka, už nás dost bolely nohy. Ale stálo to za to. Všude děti zazpívaly nebo řekly básničku a odměnu, kterou si vykoledovaly, jsme jim poctivě rozdělily.

Jako každý rok zavítal do naší školky Mikuláš s čertem. Objevilo se sice pár slziček, ale čert se nakonec ukázal jako dobráčisko. A tak děti zazpívaly, řekly básničky a nikdo v čertovském pytli neskončil. Nejhodnější byl Mikuláš, který dětem přinesl dárečky.

Protože doba adventní rychle ubíhá, tak jsme s dětmi opakovaly písničky, básničky a tanečky, přidaly jsme si něco k Mikuláši a k Vánocům a vzniklo pásmo, na které se těší všichni rodiče. A děti na vánoční besídce opravdu ukázaly, co se naučily. Vystoupení bylo spojeno s malou dílničkou, kde si děti společně s rodiči vyrobily svícný z jablíček a pomerančů a vystřihovaly ozdoby na třídní vánoční stromček. Každý přinesl trochu cukroví nebo jiných dobrot a všichni si příjemně popovídali. Takové setkání v předvánočním shonu není na škodu.

Josefínka si společně s rodiči vyrobila svícný z jablíček

Děti ze Žabičky před cestou na koledu na náměstí

Děti také daly za okno dopis pro Ježíška. Byl tam docela dlouhý, takže jsme si dělali starosti, jestli vůbec stihne dát pod stromček dárky. Nakonec to dobře dopadlo a nadílka byla vskutku štědrá. Děti ani nestihly rozbalit všechny dárečky. Nevadí, po Vánocích se zase sejdem a o to příjemnější to bude, do Tří králů bude celý týden, aby si vše prohlédly a zahrály nové hry. Bude to však také o práci, protože nás čeká téma Lidské tělo.

A co si popřát do nového roku? Samozřejmě zdraví, ale to nestačí. Je třeba i štěstí, lásku a veselou mysl. A ti, co škodí ostatním lidem, aby už konečně dostali rozum. Není toho málo. Tak uvidíme...

Ivana Chýlková
třída Žabička

Děti ze Žabičky na koledě v pekařství

Dětský Mikuláš Štěpán a čertice Josefínka

Pečení perníčků u Žabiček

V muzeu si děti vyzdobily první stromeček

Tomášek a jeho vyrobený jablíčkový svícen

Adam, maminka a jejich jablíčkový sněhulák

Žabičky si užívají sněhu na zahradě

Ondra se pustil do odhazování sněhu...

...a pomohli mu i kamarádi

Děvčata ze Žabičky a jejich nový Ledový domeček

Kluci ze Žabičky s novým hradem z nadálky

120 LET ČELADENSKÝCH LÁZNÍ 1902-2022 ⁽⁵⁾

Sto a dvacet let. Za tu dobu se z místa, které se ničím neodlišovalo od okolní krásné, ale pro život člověka tvrdé krajiny, stal klenot Čeladné a celých Beskyd. Neuvěřitelnou proměnou prošlo díky shodám mnoha náhod, ale především díky ideálům a houževnatosti lidí, kteří tady nechali kus svého života. Nabízíme čtenářům příležitost na chvíli zpomalit a začíst se do příběhů osobností, bez kterých by Čeladná nebyla Čeladnou.

Příběh šéfa ostravských dolů a mecenáše EDUARDA ŠEBELY

Když ukončil budoucí báňský inženýr, dvacetiletý Eduard Šebela (1878–1952), bydlištěm ve „Lhotce u Moravské Ostravy“ (Teufflsdorf) v roce 1898 studium na reálce v Moravské Ostravě, byl MUDr. Jan May (1869–1931), lékař revírní bratrské pokladny dolu Ignát, zvolen členem obecního výboru ve „Lhotce u Moravské Ostravy“ (Teufflsdorf). Tito dva muži mají hodně společného. Mladší z nich, v mnohém pokračoval v díle započatém tím starším. Dva úžasné životy, dvě nesporné osobnosti.

Eduard Šebela se narodil ve Štěpánově u Olomouce, dne 21. září 1878 v domě č. p. 186 a pokřtěn byl o dva dny později v místním kostele sv. Vavřince. Jakkoli je ono místo přímo na rovině hanácké, staly se jeho osudem hlubiny zemské. Tatínek Antonín (1. 2. 1852 Štěpánov – 7. 9. 1901 Lhotka – Mariánské Hory) pracoval jako slévač v místních železárnách, kde pracoval již i jeho otec, tedy Eduardův dědeček, Vilém Šebela. Málo jest známo, že v letech 1844–1932 byly štěpánovské železářny jedním z největších průmyslových podniků na Moravě. Tzv. Františkovu huť založil ve Štěpánově Franz Klein tak, aby zpracovávala především železo pro podnikatelské aktivity firmy bratří Kleinů. V roce 1884 zaměstnávaly štěpánovské železářny 800 dělníků a směle konkurovaly Rotschildovým Vítkovickým železárnám. Není divu, že se v té době Vítkovické železářny zajímaly i o zkušené odborníky. Nabídku zaměstnání v roce 1884 od nich dostal také Antonín Šebela, jinak zručný a zkušený slévač.

Ten byl ve Štěpánově mimo jiné členem dobrovolného spolku hasičů a zastával i funkci knihovníka ve čtenářském spolku Jaroslav Matka Adéla (16. 9. 1846 Šternberk – 24. 1. 1932 Mariánské Hory), rozená Rickerová, byla se svým jediným dítětem v domácnosti. Do školy začal syn Eduard chodit až ve Lhotce, kam se rodina v roce 1884 přestěhovala, když otec přijal práci ve Vítkovických železárnách. Ve Lhotce byl otec také členem místního čtenářského spolku. Po deseti letech si postavili vlastní domek v Havlíčkově ulici č. 78. Šebela vychodil obecnou školu ve Vítkovicích a v Moravské Ostravě a v roce 1891 nastoupil na německou státní reálku v Moravské Ostravě, kterou ukončil v roce 1898. A stál před problémem, co dělat dál. Měl štěstí. Eduardova tatínka si ve Vítkovických železárnách natolik vážili, že budoucího mladého studenta byli ochotni podpořit i finančně v jeho dalších studiích.

NA STUDIA DO RAKOUSKA

S tím, že absolvuje v Leobenu studia báňská tak, aby se mohl věnovat podnikům Vítkovických kamenouhelných dolů. Byl tedy přijat na akademii (Montanuniversität) v rakouském tradičním hornickém městě Leobenu. Hornická akademie zde byla založena již v roce 1849. Samotné město dávno předtím založil český král Přemysl Otakar II. Eduard Šebela dal přednost této báňské škole především proto, že zde inženýrské studium bylo již čtyřleté, kdežto Příbram na povolení dlouhodobějšího studia teprve čekala. Investice se Vítkovickým železárnám vyplatila.

Třidvacetiletý absolvent této školy začal jako důlní inženýr na několika šachtách v Moravské Ostravě. Prošel řadou funkcí, pracoval i jako závodní na jámě Ida, vedoucí báňské inspekce, až byl nakonec v roce 1920 jmenován do funkce centrálního ředitele Vítkovických kamenouhelných dolů. O devět let později (20. dubna 1929) byl na Vysoké škole báňské v Příbrami promován doktorem montánních věd, h. c. Odborná hornická veřejnost tak ocenila jeho odborné a osobní nasazení na Dole Hlubina, kterým v jisté situaci zachránil důl před požárem a tím pádem zachránil i desítky lidských životů. Jím spravované Vítkovické kamenouhelné doly byly nejlépe vedeným důlním podnikem na Ostravsku, až do jeho nuceného odchodu z funkce centrálního ředitele VKD k 1. lednu 1940, k němuž byl přinucen po několika výsleších na gestapu, na nichž mu opakovaně hrozili internací v koncentračním táboře. K nepopíratelným zásluhám toho charakterního muže a skvělého odborníka patří také to, že v krizových třicátých letech značně zmírnil dopady ekonomické krize na celý revír a to především vysoce prozíravou, promyšlenou organizační a ekonomickou politikou.

Na Ostravsku poznal i svoji o devět let mladší, oddanou životní družku Marii, rozenou Vodradovou (19. 6. 1887 – 24. 6. 1937), dceru Františka Vodrady, vrchního kontrolora Severní dráhy. Tato velice citlivá a uznávaná žena byla známa především svojí filantropickou činností v několika ostravských spolcích, ale také byla podporovatelkou umění, zejména hudby. Žili spolu v harmonickém manželství až do její předčasné smrti v červnu 1937. Měli nejprve dva syny, Lubomíra (20. 5. 1908 – 25. 1. 1987), který pracoval jako inženýr chemik. O tři roky později přišel na svět Jaromír (7. 10. 1911 – 31. 8. 1992), zemědělský inženýr. Nejmladší byla Milada (7. 3. 1914 – 3. 12. 1954).

Rodina se později rozrostla o dvě vnučky a tři vnuky. Jedna z autorek Šebelových životopisů, Mgr. Mariana Stonišová z Katedry společenských věd VŠB-TU Ostrava, v úvodu k jeho životní dráze mimo jiné napsala tato výstižná slova:

„Eduard Šebela navázal na generaci báňských inženýrů z konce 19. a počátku 20. století, kteří se snažili o povznesení českého národního po-

vědomí a usilovali o vybudování společenských a kulturních středisek, čímž přispívali ke zvýšení úrovně společenského a kulturního života obyvatel průmyslové oblasti v Moravské Ostravě.“

JAK TO BYLO S ŠEBELOU A MAYEM?

Nás zajímají především tyto otázky: Kdy se dostal Eduard Šebela do Beskyd? Potkal se a znal se s MUDr. Janem Mayem, zakladatelem Lázní Skalka? Když tatínkovi Eduarda Šebely nabídl v roce 1884 Vítkovické železárně práci, byla zrovna založena Pohorská jednota Radhošť, jako první občanská aktivita v Beskydech zaměřená na rozvoj turistiky a lyžařského sportu. To bylo Eduardovi šest let. V roce 1905, když mu bylo sedmadvacet, byl v březnu na valné hromadě jednoty zvolen za člena výboru. O rok později byl pověřen funkcí hospodáře a funkcí člena stavební komise. Takže se dá říci, že přichází do Beskyd přibližně ve stejné době jako MUDr. Jan May. Jako hospodáři jednoty mu příslušela mimo jiné povinnost starat se o značkování turistických cest na Kněhyni, na Čertově mlýně a na Gruni.

NÁVOD K JÍZDĚ NA LYŽÍCH

Koncem roku 1906 vypracoval přehlednou turistickou mapu Beskyd, na které již byly samozřejmě uvedeny Lázně Skalka. Výbor PJR tehdy odmítl její vydání s tím, že o mapu nebude zájem. Byl. Vyšla sice až v dubnu 1909 jako součást „Průvodce po moravskoslezských Beskydech“ autora Jaroslava Kozla, kteréžto vydání bylo velice rychle rozebráno. Dokonce bylo prezentováno v témže roce i na I. mezinárodní lovecké výstavě ve Vídni a o rok později při podobné příležitosti i v Berlíně. Rok předtím (1908) vydal Eduard Šebela příručku s názvem „Návod k jízdě na lyžích“.

V roce 1907 byl založen v Moravské Ostravě jeden z odborů Pohorské jednoty Radhošť, Eduard Šebela byl rok poté zvolen předsedou jeho lyžařského oddílu a pracoval nepřetržitě v jeho vedení jako místopředseda. Tento odbor měl v roce 1896 při založení 238 členů a v roce 1937 jich bylo 1835. Když se podíváte na výše uvedená data a fakta, nelze se ubránit dojmu, že se Eduard Šebela a Jan May se museli znát. Navíc, když v oněch letech byl MUDr. Jan May významným členem obecního zastupitelstva v Mariánských Horách a od roku 1906 dokonce mariánskohorským starostou. Museli o sobě v Ostravě vědět.

PATRON ŽIVOTODÁRNÉHO ÚDOLÍ

Jejich spolupráci konec konců dokumentuje i dobová zpráva časopisu Těšínské noviny ze dne 30. července 1906 o konání valné hromady Okrašlovacího spolku pro Velké Kunčice, Čeladnu a okolí. Jak lze dovodit ze zápisu z této valné hromady, Ing. Šebela se jí aktivně účastnil. Od těch dob nemělo Životodárné údolí lepšího příznivce a podporovatele, než byl Eduard Šebela. Jakoby cítil, že musí převzít pomyslnou

štafetu po Janu Mayovi, který odtud z osobních důvodů v roce 1909 odchází.

Eduard Šebela se mezitím výrazně zapsal do kulturního rozvoje Ostravska. Popis jeho aktivit by vydal na celou knihu. Neocenitelné jsou jeho zásluhy o Národní divadlo moravskoslezské a například i o vznik dnešního Domu umění v Ostravě. Zřejmě nikoli náhodou ho v roce 1931 jmenovalo Filharmonické sdružení v Moravské Ostravě svým čestným členem, pracoval aktivně v ostravské Umělecké besedě. Do sbírek budoucího Domu umění věnoval řadu vzácných uměleckých originálů. Přátelil se s básníkem Petrem Bezručem, malířem Františkem Hlavicou, výrazně podporoval tvorbu Maxe Švabinského. Málo se ví, že od roku 1915 díky iniciativě Eduarda Šebely začal vycházet vlakový jízdní řád, který obsahoval odjezdy a příjezdy vlaků na tratích Ostravska, Moravy a Slezska, což v té době nebylo běžné. Také není běžně známo, že Eduard Šebela byl vášnivým fotografem a mnohé své snímky Beskyd věnoval Pohorské jednotě Radhošť.

Ve dnech 11.–14. června 1936 se konal v Ostravě XVI. sjezd Spolku československých inženýrů. Eduard Šebela patřil k jeho hlavním organizátorům a staral se i o kulturní a společenský program delegátů. Jednu skupinu účastníků pozval 12. června na výlet do Beskyd. Především pak na prohlídku „Léčebného ústavu ostravsko-karvinských báňských podniků v Kunčicích pod Ondřejníkem“, a současně jim ukázal i původní řeckokatolický dřevěný kostelík Archanděla Michaela postavený nedaleko léčebného ústavu. Ve skupině delegátů byl i vzácný host, který se velice zajímal o provoz léčebného hornického ústavu a byl i značně dojat návštěvou kostelíka, který mu připomněl rodnou zemi. Tím význačným hostem, o němž je nutno se zmínit šířeji, byl rektor Vysoké školy báňské v Příbrami, prof. Ing. Dr. Alexandr Iljič Glazunov (1888–1951). Petrohradský rodák, inženýr metalurgie a elektrochemie a vynikající vědec byl v roce 1917 uvězněn, nakonec v roce 1921 emigroval do Československa. V Praze získal při dalších studiích doktorát technických věd, byl jmenován docentem, mimořádným profesorem a v roce 1935 byl zvolen rektorem VŠB. Jeho vědecká a pedagogická práce byla nejen pro československé hornictví, ale pro vědu vůbec nesmírně cenná. Bohužel, v lednu 1948 se z přednáškového

turné ve Švýcarsku nevrátil, jakkoli Československo považoval za svoji druhou vlast. Vědecky pracoval i v druhé emigraci, zemřel v Chile 13. října 1951.

Na konci tohoto výletu do Beskyd byl uspořádán přátelský večírek v hotelu Tanečnice. Deset let předtím měl Ing. Eduard Šebela jako člen ústředí Pohorské jednoty Radhošť na starosti jeho výstavbu. V roce 1923 se Eduard Šebela vrátil do Životodárného údolí natrvalo. Ve Velkých Kunčicích pod Radhoštěm koupil od Antonie Juřicové a Marie Šmýdové původní dřevěnou stavbu z let 1903–1904, jejímž prvním majitelem byl Jan Jaterka. V té době se Eduard Šebela stal také členem Okrašlovacího spolku pro Velké Kunčice, Čeladnu a okolí, jehož valné hromady se zúčastnil v roce 1906 ještě za předsednictví MUDr. Jana Maye. Kruh se uzavřel. 29. května 1927 byl Ing. Šebela zvolen místopředsedou spolku a od roku 1929 do roku 1940 byl jeho velice aktivním předsedou.

KOSTEL ZA 20 TISÍC

Jméno Eduarda Šebely je nejčastěji spojováno s dřevěným kostelíkem v dnešních Kunčicích pod Ondřejníkem, který je vzhledem ke své blízkosti (i vzhledem ke své historii) logickou součástí událostí v Životodárném údolí v minulém století. Realie tohoto spojení jsou prosty senzací, jakkoli byly v této podobě podávány.

Eduard Šebela jezdil rád do přírody a svého času mu učarovaly i některé partie v Podkarpatské Rusi. Nelovil, jak píše některý, pouze se kochal. Když objevil v roce 1928 v obci Hliňanec u Čičadova chátrající pravoslavný dřevěný kostel, zakoupil ho. Místní věřící měli již kostel nový, zděný. Jeho snahou bylo v té době jediné – zachovat a uchránit památku. Kostel, za který zaplatil 20 000 korun, věnoval do majetku Okrašlovacímu spolku tehdy již pro Kunčice pod Ondřejníkem, Čeladnou a okolí... s tím, aby spolek zajistil jeho převezení a postavení.

K tomuto účelu poskytl Eduard Šebela spolku dle zápisu ze dne 26. února 1931 bezúročnou půjčku 20 000 korun na výlohy s převozem a postavením kostelíku, splatnou do pěti let. Kostelík byl postaven firmou Ing. Václava Josefa Vojáčka z Moravské Ostravy s výraznou pomocí Aloise Šrubaře, rolníka z Kunčic pod Ondřejníkem na místě zvaném „Na Humenci“. Majitelem pozemku byla od roku 1931 Skupina I. báňského společenstva úředního okresu moravsko-ostravského revírního báňského úřadu v Moravské Ostravě, která provozovala vedle ležící Léčebný ústav. Tedy bývalé Lázně Skalka. Spojení bylo dokončeno. 23. srpna 1931 byl olomouckým biskupem Msgre. Janem Stavělem kostel zasvěcen svatě Barboře a svatému Prokopovi. Mše se zúčastnilo více než tisíc věřících.

O šest let později se v tomto kostele na-prosto čistou náhodou konala svatba Šebelovy dcery Milady, (české tenisové přebornice – Japonsko 1935 – i skvělé účastnice jezdeckých koňských soutěží 1932 Hranice), s hrabětem Eduardem Larisch-Mönnichem (1916–1987). Událost tato se stala později předmětem nesmyslných senzacechtivých spekulací o přepychu, půlkilometrových koberecích a podobně. Konec konců, ani jednou z žen na svatebních fotografiích nebyla Marie, manželka Eduarda Šebely, která v té době již nežila.

TĚŽKÝ OSUD DCERY

Těžký osud ovšem vložily sudičky do kolébky Miladě, jediné dceři Šebelových (7. 3. 1914 – 3. 12. 1954). Ta byla 16. prosince 1937 velice šťastna, když si vzala za muže Eduarda hraběte Larisch-Mönnisch z Karviné, představitele významného šlechtického i těžařského rodu. Manželství oběma mladým lidem dlouho nevydrželo, bylo rozloučeno ještě v čase druhé války (v době heydrichiády). V roce 1952 se Milada

Šebelová stala jednou z obětí zcela běžných represivních totalitních akcí – bylo nutno odstěhovat z Prahy 40 000 politicky nespolehlivých osob. Milada Šebelová-Larischová umírá tragicky, krátce před vánočními svátky, 3. prosince 1954 v Rumburku. V přiděleném obydlí nešlo topení a nešťastně zapnutá plynová trouba spotřebovala všechny zásoby kyslíku v místnosti. V mladém věku čtyřiceti let nechala na tomto světě svého tehdy šestnáctiletého syna Karla Larische-Mönnicha (1938–2015). Paradoxně v den jeho narození. Bohužel, později se objevovala i spojení jiná. Ještě před pár lety se návštěvníci a občané Frýdlantu nad Ostravicí mohli dozvědět ze zvukové turistické tabule, že v Kunčicích pod Ondřejníkem je dřevěný kostelík, který si zakoupil Ing. Eduard Šebela pro svatbu své dcery Milady. Kde se vzala tato nesmyslná informace, která se ještě sem tam objeví v regionálním tisku?

Pouhých třicet let po smrti Eduarda Šebely vyšel v prvním čísle časopisu Těšínsko (Vlastivědný zpravodaj okresů Karviná a Frýdek-Místek, ročník 1982) na stranách 19–21 článek Emila Vávrovského s názvem „Idyla a skutečnost“ s podtitulkem „Dřevěný kostel v Kunčicích pod Ondřejníkem“. Snad jen pár citací z této neuvěřitelné slátaniny: Ostravsko se otřásalo hukotem strojů, uhelný prach padal do očí, ale domácí lid chodil kolem šachet s hladovými žaludky. Ostravské kavárny a bary se zachvívaly hudbou a smíchem – jakýmsi křečovitým smíchem na potápějící se lodi... Zatím tolik lidí hladovělo, bylo ještě dost bohatých, kteří nevěděli, co by měli dělat se svými příjmy... ve svém přiznání berní správě uvádějí Vítkovické železářny, že vedoucí úředníci železáren měli v roce 1937 tyto roční příjmy: ...centrální ředitel Ing. Šebela 1 582 944 Kč atd. Celkem je jich tam uvedeno 21...

Dříve než centrální ředitel Vítkovických kamenouhelných dolů vdal svou dceru Miladu za Larischovu syna Edvarda, zakoupil a přestěhoval ze Zakarpatské Ukrajiny (bývalé Podkarpatské Rusi) celý dřevěný kostelík. Tento kostelík stojí dodnes v Kunčicích pod Ondřejníkem vedle tzv. Šebelovy vily... Na dalších mnoha řádcích jsou citovány různé noviny popisující nadšeně průběh svatebního obřadu s nejrůznějšími invektivami včetně naprosto nepravdivé poznámky, že od kostelíka byl položen půl kilometru dlouhý koberec, po němž svatebčané odkráčeli na svatební hostinu do Šebelovy vily. A dále se píše: ...Paní Larischová měla na sobě norkový kožíšek v ceně 100 000 Kč (za tento obnos musí asi 10 hornických rodin po celý rok žít). Nevěstě dali Larischovi jako svatební dar přepychový dvanáctiválec zn. Ford. Celkem se této svatby zúčastnilo 300 diváků, jež hlídalo 25 četníků, strážníků a jiných asistentů... To byl život vyvolených. Pro dělníky byl směrodatný požadavek: Dejte nám více chleba... Kapitál, ten démon života, se nestydí za své jednání. Svoji chtivostí dráždí lid a slepě

Kostel sv. Barbory a sv. Prokopa, který je dnes chloubou Kunčic pod Ondřejníkem, Eduard Šebela objevil na Podkarpatské Rusi. Chátrající objekt koupil a nechal převézt do Kunčic.

Ústředí Pohorské jednoty Radhošť v roce 1935. Eduard Šebela šestý zleva

pracuje pro svůj zánik. Ostravsko se dále otřásá hukotem strojů, ale domácí lid nechodí již kolem šachet s prázdnými žaludky. Nový hukot strojů burcuje srdce dělníků, kteří vyšli do nového dne, aby si vzali, co kdysi vytvořili otrockou prací. Jen některé památky připomínají neslavnou dobu předmnichovské republiky. Jednou z nich je i dřevěný kostelík v Kunčicích pod Ondřejníkem.

Eduard Šebela byl především českým vlastencem. Když se mu někdy v roce 1937 svěřil Antonín Pustka, bývalý dlouholetý starosta Kunčic pod Ondřejníkem a sběratel lidových písní s tím, že sepsal vzpomínky pamětníků do knihy, kterou chce nazvat „Staré paměti Kunčic

pod Ondřejníkem“, podpořil ho zcela jednoznačně s tím, aby svoji knihu vydal právě v oné době. Proč? Smrákalo se tehdy nad Evropou a kniha Pustkova byla úžasným pozitivním vyznáním víry našich předků v sebe samé. „Když budeme mít na zimu alespoň jeden sud zelí, přežijeme.“ Vydát onu knihu právě v době, kdy šlo o naši národní existenci, byl cíl a záměr, který oba, Pustka i Šebela, ctili. Proto autor dedikoval knihu „váženému příznivci a mecenáši naší obce...“. Jejím obsahem jsou vyprávění pamětníků o tom, „jakpřežívali“. Což by také receptem tomu, jakpřežít v době hrožící okupace. Dlužno přiznat, že Eduard Šebela Antonína Pustku ve vydání jeho knihy podpořil nejen morálně. Uhradil i podstat-

nou část tisku na její vydání. Když bylo třeba před nebezpečím škod z válečných náletů na Ostravu zabezpečit vzácná umělecká díla dnešního Domu umění v Ostravě, Eduard Šebela neváhal. Vzácné obrazy a umělecké památky nechal převézt do kostela sv. Barbory a sv. Prokopa v Kunčicích pod Ondřejníkem. A zde je patroni havířů ochraňovali až do konce války.

ZAPOMENUTÁ HISTORIE

Dřevěný kostel je navzdory všemu dodnes předmětem zájmu turistů, ale schází se v něm i ke mším věřící. Jeho historie je téměř zapomenuta, avšak on sám připomíná skvostného muže a mecenáše Eduarda Šebelu. Na snímku vlevo Eduard Šebela se svým vnukem Karlem. Ještě ve své vile. V roce 1949 v ní byla ve většině místností z úředního rozhodnutí provozována jedna z kunčických základních škol a staříčký majitel byl tvrdě donucen hospodařit na svých pozemcích a dokonce odvádět naturální daň. 26. července 1952 srdce stále mladého muže (74 let) tak nějak nevydrželo. Konec konců, kdo by to také vydržel. První válku, hlubokou hospodářskou krizi, fašismus a druhou válku, komunismus a to ostatní. Vidíte, jak je všechno relativní. Odešel pouze dvacet let pro doktoru Janu Mayovi. Za úplně jiných a nečekaných podmínek. Leč i v těchto případech nás neustále fascinuje ona bezvýhradná oddanost ideálům, současně generaci bohužel poněkud vzdálená.

Petr Anderle

Eduard Šebela se svým vnukem

Rehabilitační centrum Čeladná

Galerie Lara**Alois Deutsch****Tvary, struktury, pocity****6. 1. – 15. 2. 2023**

Vernisáž v pátek 6. ledna 2023 v 18 hod.

Výstava je prodejní, galerie je otevřena denně od 9 do 20.30 hod.

PRONÁJEM APARTMÁNU

Nabízím dlouhodobý pronájem malého apartmánu s vlastním vchodem cca 32 m². Apartmán je kompletně zařízený, včetně lednice, TV a kuchyňské linky. Topení dřevem v krbu nebo el. konventory. Nájem 6000 Kč/měs. plus inkaso. Nástup možný ihned.

Bližší info na tel. 732 807 813.

iPhone Servis INDUSTRIES

Profesionálové na servis APPLE.
 www.iphoneservis-industries.cz
 +420 773 969 540

 Hlavní 275, 739 11, Frýdlant n. O.

Zajišťování služeb z oblastí

Fyzická ostraha majetku

Ochrana osob

Převoz hotovosti a cenin

Elektronická ostraha objektů

Odhalování nelegální
zpravodajské techniky

Pult centralizované ochrany

ČOS - Česká ochranná společnost a.s.
Kolejní 1323/12, Ostrava
mob: +420 602 106 063
tel: +420 596 124 315
www.cosas.cz

...a bezpečí má jméno

Nabízíme připojení Vašeho bytu, apartmánu, chaty nebo sídla Vaší firmy k novému pultu centralizované ochrany „KRONOS“, který svými parametry vysoce převyšuje současné standardní PCO. Systém lze přizpůsobit na míru, dle Vašich požadavků a potřeb.

ZÁSAHOVÁ SKUPINA PŘÍMO V ČELADNĚ

RYCHLOST - SPOLEHLIVOST - BEZPEČÍ - TRADICE

Vzhledem ke zvýšenému nápadu majetkové trestné činnosti Vám nabízíme výhodné zabezpečení Vašeho rodinného domu, apartmánu, chaty nebo provozovny.

Naše služby poskytujeme v obcích Čeladná, Frýdlant nad Ostravicí, Pstruží, Kunčice pod Ondřejníkem a Ostravice.

Připojíme Váš již existující elektronický zabezpečovací systém na náš pult centralizované ochrany, případně Vám připravíme návrh na zabezpečení Vašeho objektu.

Pomocí nových mobilních aplikací můžete mít neustále přehled o Vašem objektu také prostřednictvím Vašeho mobilního telefonu.

Samozřejmě je také možnost zapojení hlásičů požáru.

Neváhejte nás oslovit na níže uvedených kontaktech.

cos@cosas.cz, 733 311 311

Odměna pro luštitel: krásná kniha o historii Čeladné

Tajenka z minulého čísla: NA BOŽÍ HOD SI NÁMĚSTÍ ZAZPÍVÁME U VÁNOČNÍHO STROMU. Knihu získává Radka Pernicová. Dnes opět hrajeme o historickou knihu Petra Anderle. Odpovědi se jménem a adresou pošlejte na OÚ Čeladná nebo na e-mail zpravodaj.celadna@seznam.cz.

AUTOR- VĚVI-	CITOSLOVCE BZUČENÍ	1. ČÁST TAJENKY	OČISTIT PRANÍM	NĚMECKÝ FILOZOF	SLOVENSKÝ „ODE“	SLOVENSKÝ „VE“	AČ	TROJVERŠÍ			STŘEŠNÍ ROURA	ČESKÝ UMĚLEC MODERNÍHO UMĚNÍ		ZKRATKA PŘÍRODNÍHO PARKU	ANGL. ZKR. DOVOZNIHO PORADNÍHO VÝBORU	JMÉNO HERCE DELONA	LESNÍ ZVÍŘE	2. ČÁST TAJENKY	ZKRATKA AD ACTA
BRÁNIT									OTEC (ŘÍDCE)				ITALSKÉ TRŽIŠTĚ						
JSOUCÍ ZE ZÁPADNÍCH ČECH									ZN. CIZÍCH AUT				ČÁST LODI						
	VĚTŠÍ ZRNO					TVORENÍ							ŽÁKL. VZO- REK MĚŘIDLA						REKREAČNÍ STAVENÍ
	GABONSKÝ KMEN					UMOŘOVAT							ŠPANĚLSKÁ ŘEKA						
													DOMÁCKÝ Y OLDŘICH						
EGYPTSKÁ BOHYNĚ					DRUH INSEK- TICIDU						UKAZOVACÍ ZÁJMENO				NĚMECKÉ SIDLO				
					ŠPANĚLSKÉ SIDLO						DĚLAT KUKU				ZNAČKA ASTATU				
POLOVINA DESETI				PŮSOBIT BOLEST						MOŘSKÁ VYDRA							SPZ KARVINĚ		
				DOMÁCKÝ MÁŠA						CIZÍ NEAL- HOL. NÁPOJ							TLUPA		
ZNAČKA OSMIA			KAZIT						VALIT							OBYDLÍ			
			JMÉNO HEREČKY GARBO						POSTAVA Z PRODANÉ NEVĚSTY							MENŠÍ RÁNA			
OPAK POZITIV								ZÁMOTK HOUSENKY								SLOVNÍ POMOC			
								NAŠ HEREC								FINSKÁ J. DĚLKY			
TROŠKU OVLAŽIT DEŠTĚM							SAMEC OVCE							RUKA (V KOPANĚ)					ANTOUŠEK
							POKRÝVKA HLAVY							RVAČKA					
	VODNÍ TOK						BIT (DĚTSKÝ)						BRAMBOR (NÁŘEČNĚ)						
	HLEDISKO						FR. REVO- LUCIONÁŘ						KULIT						
SLOVENSKÝ „VĚTA“					ASISJKÝ JELEN							CIZÍ HLODAVEC							
					SKYTAT ZÁBAVU							ZLATNICKÁ JEDNOTKA							
KÓD LETIŠTĚ LOSUIA				KOVOVÝ SUD						DRUH LEMURA							NÁZEV HLÁSKY S		
				NAŠE MĚSTO						TIPOVAT VÝSLEDEK							OBLAK		
ANGLICKÝ „TO“			ČESKÝ DIRIGENT						DOMÁCKÝ HALINA							ŘÍMSKÝCH 1050			ANGL. ZKR. EVR. BANKY PRO LAT. AMERIKU
			PŘENÁŠET						VÝPLŇ KOSTÍ							SUCHÁ STE- BLA OBLÍ			
DAROVAT								SLOVENSKÝ „MARIE“								ZBABĚLEC			
								LISTNATÝ STROM								VĚHLAS			
	ZBAVOVAT VOUSÚ						JODIČNAN							ANGL. ROCK. SKUPINA					
	DOKONČIT ŠTÍ						VALIT							VELKÉ DVEŘE					
DOKOČIT SETI						NĚM. ROCK. SKUPINA							NITĚ						
						MIŠENEC							MZDY						
OBKLADEK					BÝT NUCET							LEHKÉ PLAVIDLO					MAĎARSKÝ „ŽIT“		
					KOUT							JMÉNO CSÁKOVÉ					KDO NĚCO NOSÍ		
ODĚV				VEŠNICKÝ ZBOHATLÍK						OBYVATEL ILAVY									USEDÁVAT
				JAPONSKÉM POČÍTADLO						PLOUTI									DRUH PAPOUŠKA
			FRANCOUZ. ŘEKA						AKVARIJNÍ RYBA										
			PŘEDLOŽKA						FILMOVÁ HVĚZDA							SYMETRÁLA			
																NÁZEV HLÁSKY L			
OZNAČOVAT TYPEM								NEPOHODA							RUS. REVO- LUCIONÁŘ				
								SLASTNÝ POCIT							JUPITERŮV MĚSÍC				
	OPAK NAHOŘE	PROVADĚT ORBU					PŘÍBÝTKY STANARŮ							ZNAČKA KOSMETIKY					
		ASIJSKÝ STÁT					JEDEN ZE SMYSLŮ							DOMÁCKÝ OLGA					
TISKAŘSKÉ PÍSMO						ČÁST TĚLA							SPZ OLOMOUCE			KAZAŠSKÁ ŘEKA			
						DRUH LENOCHODA							SPZ KROMĚŘÍŽE			DOMÁCKÝ DANIEL			
VRCH U TŘEBE- CHOVIC					ŽALUDEČNÍ LÉKY						OPAK ZÁPORA						UKAZOVACÍ ZÁJMENO		
					ŘÍMSKÝCH 51						ZKR. AKADE- DEMIE VĚD						SPZ KOLÍNA		
POPĚVEK			VULGO						SEVERO- AMERICKÉ DŘEVO										POMŮCKY: APONO, BEAL, ČAR, EL, HASTA, IAC, LSA, MARAT, PIAZZA, SOLIN, TAMARAK
INICIÁLY HERCE KOHOUTA			BÁSNICKÝ ZÁPOR			INICIÁLX HERCE TÓPFERA				ŽENSKÉ JMÉNO				SOUHLAS					

Fantastické zakončení starého roku v hotelu YURA

To se opravdu povedlo, závěr roku, který snesl superlativy. Pokud tak bude pokračovat i rok 2023, máme se na co co těšit.

Po klidných vánocích to na YUROVI opět rozbalili. Silvestr ALL INCLUSIVE byl vyprodán a lze ho opravdu hodnotit jako velmi povedený. Zvolená koncepce se ukázala jako trefa do černého.

Silvestrovskou show jsme zpřístupnili nejen pro platící ubytované, ale i příchozí. Hosté měli k dispozici vše, na co jen mohli u takové zábavy pomyslet. Volný pohyb po celém hotelu, jednotlivé sály, wellness i bazén během celého dne. Coffee breaky, sladká překvapení, svačinky, gulášek... Rauty ve všech sálech byly opravdu bohaté a neustále doplňované. Neomezené pití bylo připraveno jak v nealkoholické, tak především v alkoholické nabídce všeho druhu.

Především však zábava, která gradovala a vydržela až to brzkých ranních hodin. Reprodukovaná hudba na pivnici s bohatou nabídkou vyhovovala především těm, kteří preferovali klidnější zábavu. V hotelové jídelně se utábořili vyznavači živé hudby v podání TraganBand. Tato parta nezklamala a svou širokou nabídkou od country až po sklady skupiny Pink Floyd nadchla své publikum. V hlavním sále hotelu – vinárně – se odehrávalo opravdové taneční šílenství pod taktovkou známého DJ, došlo i na mlhu a světelnou šou. To vše doplnila nabídka zřízené Silvestrovské fotobudky. Ukázalo se, že dobrá nálada a množství převleků, paruk a potřebných nezbedností, které měli hosté k dispozici, byla pro všechny velkým lákadlem a tak se fotky tiskly až do úmoru.

Starý rok hosté zakončili společným přípitkem před hotelem včetně démonického chorálového odpočítávání a následným ohňostrojem.

To všechno vedlo k mimořádné spokojenosti všech hostů, jak ubytovaných, tak místní perspektivní mládeže. Mnozí už prý „vyhrožovali“ že přijedou slavit znovu... A není se co divit, vždyť zábavy není nikdy dost.

A prý se rozjždí další!

K již všem avizovaným programům a akcím přibývají čtvrtetní taneční kurzy se zaměřením na latinsko-americké tance. Pod vedením zkušených tanečních mistrů se můžete stát vyhledávanými tanečníky, zlepšit si svou kondici jinak než s činkou a především můžete udělat něco pro partnerku či partnera. Začátky jsou plánované na 18:30 a cena na jednu lekci činí 350 Kč na osobu a lekci.

K zábavě patří rovněž starost o kondici a zdraví, tak nezapomeňte: bazén, sauny, MINI LÁZNĚ, maséři i fyzioterapeuti, to vše na vás na Yurovi čeká.

YURA

HOTEL ČELADNÁ

www.yurahotel.cz

558 682 600

minilazne@yurahotel.cz

Ordinační hodiny v lednu

Obvodák z Čeladné / MUDr. Návrátilová

Je nutné se objednat! Tel.: 558 684 044

Pondělí

injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-13:00

Úterý, čtvrtek

odběry, injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-13:00

Středa

injekce 13:30-14:00
ordinace 14:00-18:00

(pouze pro pracující, objednané a akutní stavy)

Pátek

injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-12:00

Web: www.obvodakzceladne.cz

Lékárna

(725 816 569)

Pondělí 8:00-16:00
Úterý 8:00-14:00
Středa 8:00-17:30
Čtvrtek 8:00-14:00
Pátek 8:00-16:00

Sanitky: 558 628 882

Záchranná služba: 155

MUDr. Al-Saheb (603 244 551)

Pondělí 7:00-10:00

Úterý 7:00 - 9:30 (pozvaní)
9:30-11:00

(1. a 3. týden v měsíci poradna)

Středa 7:00-10:00 12:00-15:00

Pátek 10:00-12:00 (12-13 pozvaní)

Zubní ordinace

MUDr. Záškodná MDDr. Schotliová

(724 780 732 nebo 558 684 066)

Po 13:00-19:00 12:00-19:00

Út 7:30-13:00 7:00-14:00

St 8:00-15:00

Čt 7:30-13:00 7:00-14:00

Pá neordinuje 7:00-14:00

Telefonní čísla

IC Čeladná	558 684 400
MÚ Frýdlant nad Ostravicí	558 604 111
Úřad práce FM	950 113 111
ÚP Frýdlant - př. na bydl.	950 113 222
ÚP Frýdlant - zaměstnání	950 113 211
OSSZ	558 604 700
Česká pošta	954 273 912
Dětský domov	558 684 112
Základní škola	558 684 006
MŠ Čeladenská beruška	777 364 188
budova MŠ	777 364 189
Mateřská škola Čeladná	558 684 548
Fara Čeladná	595 171 252
Památník J. Kaluse	739 219 838
Nádraží ČD	702 251 655
Beskydské reh. centrum	552 533 211
Polarium	558 603 311

Čistírna odpadních vod	558 684 046
Autodoprava Kopecký Rich.	605 864 379
Pila Mikeska	605 706 707
Pneu Macura	773 083 186
Srubby Pacák - Pavel Pacák	737 248 246
Srubby Pacák - Mich. Pacák	603 569 096
Nervy-Machander Oldřich	558 684 522
Prádelna vlny p. Mitura	558 684 241
Stavebniny Bělídlo	739 624 344
Palivové dřevo Běčák	731 000 706
Železářství Martin Špíl	731 045 032
Řeznictví Kohut Čeladná	734 854 072
Potraviny Kohutová Čel.	558 684 048
Hračkářství Kopecká	604 806 211

Hasiči	558 684 441
	150
Policie ČR	158
Policie ČR - Frýdlant n.O.	974 732 731
	558 442 011
Záchranná služba	155
	112
Poliklinika Frýdlant n.O.	558 616 111
LDN FM, Revoluční ul.	558 630 327
Nemocnice FM	558 415 111
Koroner (volat při úmrtí)	725 440 155
Horská služba	558 677 393
	606 769 011

ČEZ - poruchová služba	800 850 860
MARA-TAXI (non-stop)	603 720 357
Chirurgie Frýdlant n.O.	558 679 011
Správce hřbitova Čeladná	731 073 659
Pohřební služba Frenštát	777 835 626

HASIČSKÁ POHOTOVOST 724 179 160

Telefonní číslo na Rostislava Pavelce ze Sboru dobrovolných hasičů Čeladná mohou občané využít v případě mimořádných situací (zatopený sklep, zabouchnuté dveře, spadlý strom a jiné naléhavé situace).

KOUPÍM Byt - Garáž

v Čeladné

Nejsem RK - rychle jednání - platba hotově

Nabízím 10 000,- Kč za doporučení

tel.: 604 690 096

Obecní web a FB

Obec Čeladná

Obecní úřad - zastupitelstvo a obecní zastupitelstvo

Facebook

Pořádáte zajímavou akci? Podnikáte v obci a máte zajímavý nápad, o kterém by měli ostatní určitě vědět? Máte námět na reportáž nebo rozhovor do zpravodaje, na web nebo FB?

Pište do zpráv na Facebooku nebo pošlete e-mail na zpravodaj.celadna@seznam.cz.

Geodetické práce

Ing. Lukáš Vrabel

Čeladná

728 886 874

KONTAKTY NA OBECNÍ ÚŘAD

Obecní úřad Čeladná, č.p. 1, 739 12
Čeladná, IČ: 00296571

Úřední hodiny

Pondělí 8:00 - 11:00 12:00 - 17:00
Úterý 7:00 - 11:00 11:30 - 14:30
Středa 8:00 - 11:00 12:00 - 17:00
Čtvrtek pouze po předchozí dohodě
Pátek OÚ pro veřejnost uzavřen

Sekretariát

E-mail: sekretariat@celadna.cz
Telefon: 558 684 008

Matrika

E-mail: obecmatrika@seznam.cz

Starosta

E-mail: starosta@celadna.cz

Místostarostka

E-mail: mistostarosta@celadna.cz

Telefon: 724 178 925

Podatelna

E-mail: celadna@iol.cz

Web: www.celadna.cz

Stavební úřad

Jana Večerková, Ing. Zuzana Pochobradská
Telefon: 558 684 018

GRATULUJEME K JUBILEU: LEDEN

Miroslav Tragan	70 let
Václav Švec	70 let
Danuše Volfová	75 let
Jiřina Blažková	80 let
Drahomíra Štefková	80 let
Eva Maková	85let

Žádáme občany, kteří si nepřejí své životní výročí zveřejnit ve zpravodaji obce, aby svoji vůli oznámili 1 měsíc předem paní Lence Kaděrové, matrikářce OÚ Čeladná.

SENIOR TAXI

Čeladenský dostavník

737 135 546

Tam i zpět 24 Kč.
Objednávky den předem!

SENIOR TAXI

„do nemocnice“

776 241 220

1 km = 7,50 Kč
Provozuje SSS Frýdlant n. O.

SBOR DOBROVOLNÝCH HAŠIČŮ ČELADNÁ

HASIČSKÝ

★ VEČÍREK ★

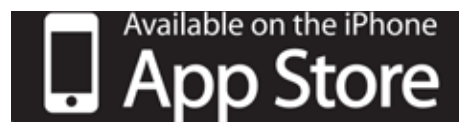
Myslivecká
chata Lípí

PÁTEK 17.ÚNORA 2023 ★ CENA 400 Kč
OD 19:00 H ★ VEČEŘE V CENĚ * PRODEJ MÍSTENEK NA TEL ČÍSLE 724 179 160
SRDEČNĚ ZVE SBOR DOBROVOLNÝCH HAŠIČŮ ČELADNÁ

Aplikaci Obec Čeladná si stáhněte:

Čeladenský zpravodaj – Zpravodaj obce Čeladná

Vydavatel: Obec Čeladná, Čeladná 1, 739 12 Čeladná, IČ 00296571.

Registrační číslo: MK ČR E 18756

Šéfredaktor: Vladislav Sobol; grafika: Robin Caiš a Vladislav Sobol

Redakce: zpravodaj.celadna@seznam.cz, 725 595 417

Vychází měsíčně v nákladu 1400 ks.

Únorové číslo vyjde 3. 2. 2023

Uzávěrka: 27. 1. 2023

Uzávěrka inzerce: 26. 1. 2023

Podklady: poštou na adresu OÚ nebo lépe e-mailem do redakce, fotky v samostatných souborech v co nejvyšším rozlišení.